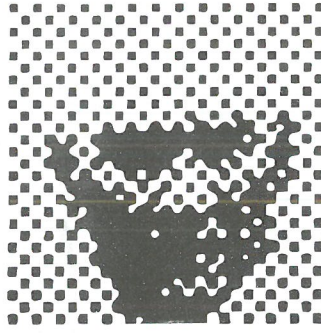

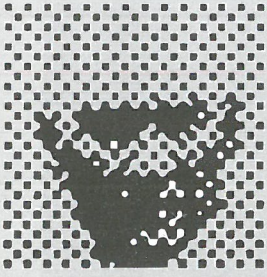
ATATÜRKÇÜ

DÜŞÜNCE

Düşün Dergisi - Mayıs - Haziran 2013

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ

İÇİNDEKİLER

Tansel ÇÖLAŞAN Genel Başkan'dan	2
Dr. Ali Necat ÖLÇEN Sevr'in Anayasası	4
Av. Prof.Dr. Metin FEYZİOĞLU Söyleşi	6
Öner TANIK 29 Ekim ve Sonrası	10
H. Tolga ARSLAN Baskı ve Korkuya Dair	12
Öner TANIK Silivri - Bastille	13
Ömer ATAGENÇ 8 Nisan Silivri Kuşatması	14
M. Abdullah YANARATEŞ Vatan, Cumhuriyet ve Elbet	
Emek için 1 Mayıs	15
Ernest Renan Millet Nedir	17
Yalın ALPAY Türklüğün Antropolojik İcadı	20
Prof. Dr. Ayhan FİLAZİ Gençlik Nereye Gidiyor	22
Ersan BARKIN Ruhbanın Tepelenmesi ve Halkla Yol Alma ..	24
ADD'den Haberler	26
İktisadi İşletme	31

Sahibi

Atatürkçü Düşünce Derneği Adına

Prof.Dr. Ayhan Filazi

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Av. Ersan Barkın

Yayın Kurulu

Prof.Dr. Ayhan Filazi, Reşat Demirci,

Prof.Dr. Bülent Çukurova, Av. Ersan Barkın,

Ömer Atagenç, Öner Tanık

Yönetim Yeri

ADD Genel Merkezi

GMK Bulvarı 102/7 Maltepe/Ankara

İletişim

ataturkcudusunce@add.org.tr - 0312 232 43 44

Basım

Mayıs-Haziran 2013

İki Ayda Bir Yayınlanır

Yerel Süreli Yayın

Ücretsizdir

EDITÖRDEN

Atatürkçü Düşünce Dergisi uzun zaman sonra yeniden yayımda.

Ülkenin sürüklendiği sonu görenler için, olan biteni tüm açıklığıyla, apaçık ortaya koyabilecek cesur, birikimi dünden yarına taşıyabilecek yayınlara ulaşmamak ortak sıkıntılardan biri.

Atatürkçü Düşünce Dergisi, kısa zaman içinde Muammer Aksoy ve arkadaşlarının bundan 24 önce yaktıkları ateşi bugüne taşıyacak bir birikimin sesi olma amacıyla.

Temel amaç, bir yandan örgütsel iletişimi sağlamaya katkı sunmak, diğer yandan insanlık tarihinin ve Kemalist devrimin siyasal kaynaklarını okurla buluşturmak. Başka ifadeyle, tarihin tozlu sayfalarında kalmış satırlar ile Önder'in ifadesiyle "ufkun ötesi"ne dair çalışmalara ortak bir çatı yaratabilmek.

Bu sayıda Genel Başkanımız Tansel Çölaşan ve Ankara Barosu Başkanı Metin Feyzioğlu ile yaptığımız söyleşiler yer aldı. Yaşayan en büyük düşün insanlarından Ali Nejat Ölçen yeni anayasa tartışmalarına tarihsel referanslar sundu.

Vatan, Cumhuriyet ve Emek Birlikteliğinin 29 Ekim'le başlayan, Silivri kuşatmaları ve 19 Mayıs buluşmalarıyla süren ulusal uyanışının örgüsünü göreceğiz.

Millet-Milliyetçilik tartışmalarının arasında, Kemalist ulusçuluğun ana kaynaklarından olan Ernest Renan'ın 1882/Sorbonne konuşması ve yeni kuşak tarihçilerin en önemlilerinden Yakın Alpay'ın M.Kemal'in antropoloji çalışmalarına dair makalesini okuyacağız.

Genel Başkan Yardımcımız Prof.Dr.Ayhan Filazi'nin gençliğinin bugününe dair saptamaları, Genel Merkezimizin ve şubelerimizin eylemlerinden haberler de ilerleyen sayfalarda karşınızda olacak.

Gelecek sayıdan itibaren katkılarınızla ağızına kadar düşün-birikim dolu sayfalarda karşınızda olmak umuduyla...

Türkiye gündemi ve ADD'nin bu süreçte bakışı üzerine Genel Başkanımız Sayın Tansel ÇÖLAŞAN ile söyleştik.

Söyleşi: Ömer ATAGENÇ

“ADD, CUMHURİYETİ YENİDEN HAK ETTİĞİ YERE TAŞIYACAKTIR.”

Türkiye'nin güncel siyasal gündemine ADD nasıl bakıyor?

Türkiye Cumhuriyeti, laik bir devlettir. Vatandaşları arasında etnik-dini-mezhepsel olarak farklı gurupları bir arada barındırmaktadır. Bu yapısı ile Cumhuriyet, sınırları içinde yaşayan herkesin ortak devletidir. Hiç kimse bu çağdaş devleti, geleceğe dönük başka devlet projelerine alet edemez.

Türk Ulusu son 10 yıllık süreçte cumhuriyetin ve vatanın tehlikeye sürüklendiğini görmüştür ve ulusal, üniter devletini korumakta kararlıdır; laik, demokratik hukuk devleti anlayışından, Atatürk devrim ve ilkelerinden, ülkenin ulusu ile bölünmez bütünlüğünden yanadır. Geriye dönüş kabul edilemez.

Bugün halkımızın önünde (oy)ları ile aşması gereken iki önemli güncel konu var.

1.Hukuki dayanağı olmasa da mecliste oluşturulmuş olan Anayasa uzlaşma komisyonunda “uzlaşma” beklenmeden iktidarın kendi Anayasa paketini meclise taşıyıp olası MHP ve BDP destek oyları ile, ya da oylar yetmez 330-367 aralığında kalırsa, 2010 referandumunda yaptığı gibi zehiri bal gösterip, laik cumhuriyeti resmen sonlandırarak, Devrim'in izlerini silecek, vatani bölünmeye götürece ve Latin Amerika tipi bir Başkanlık Sistemini dayatarak Türkiye'yi geriye dönüşü zor bir kaosa sürükleyecek yeni Anayasa'yı hayata geçirmesi önlenmelidir.

2.2014-2015 yıllarında yerel, genel ve Cumhurbaşkanlığı seçimleri yapılacaktır. Hem küçük, hem muhalif belediyelerin önünü kesmek, hem de özerkliğe giden yolu açmak amaçlı Büyükşehir Belediyeleri yasası ne yazık ki Meclisten geçmiştir. Bu süreçte halka büyük görev düşmektedir. Bu oyunu halk (oy)ları ile bozmalıdır. (oy)unu bölmeden, ortak güçlü tek adaylarda birleşmek, ulusal bir yönetim yapısını hem yerelde, hem Mecliste oluşturmak zorundadır.

Halk 29 Ekim, 10 Kasım, 13 Aralık'ta zorbalıktan yana olmadığını, Cumhuriyetin demokratik değerlerine karşı olan kesimlerle mücadele edeceğini göstermiştir.

ADD bu süreci, halkla birlikte halka öncülük ederek mücadele süreci olarak değerlendirmektedir.

Ergenekon ile başlayan hukuk terörünün geleceğini nasıl görüyorsunuz?

Ergenekon, Cumhuriyetin itibarsızlaştırılarak yıkımı sürecinde düğmeye basılma noktasıdır. Aslında Ergenekon, Balyoz ve diğerleri planlanmış bir sürecin parçaları olan davalardır. Siyasi davalardır. Hak, adalet aramak boşunadır. Bu davalarda düşman ceza hukuku uygulanmaktadır. Süreç halkta yargıya, adalete güveni, inancı sarsmıştır.

Ergenekonla başlayan hukuk terörü ile, tüm Anayasal kurumlar devre dışı bırakılmış, devlet erki tek elde toplanmış, hızla dayatma ile, laik cumhuriyeti yıkacak, vatani bölcek bir rejim değişikliğine gidilmektedir.

Halkın gücü buna engel olacaktır. Belki bir süre daha sancılı bir süreç yaşanacaktır ama sonuçta; laik, demokratik devleti temsil eden Cumhuriyet kazanacaktır.

Genel Başkan olduğunuz günden bu güne ADD'nin içinde bulunduğunuz süreci nasıl değerlendiriyorsunuz?

Aslında bu anlattığımız süreçte, demokratik anlayıştaki insanların kabul edemeyeceği pek çok provokasyonla halkın Atatürk ve Atatürkçülük hakkındaki algısı değiştirilmek istendi. Ergenekon operasyonları ve davanın basında yansması bu yolda oldu. Basın etkin bir şekilde kullanıldı. Basın, “mütareke basını” görevini üstlendi. Tabi ayrı tuttuğum ulusalcı basını kastetmiyorum.

Ben bu süreçte 2010 yılında Genel Başkan oldum. Atatürkçü Düşünce Derneği bu süreçten nasibini fazlasıyla aldı. Önce pek çok kişi korkup üyeliğini sonlandırdı. Yasal denetlemeler rutin dışında hızlandı. Cezalarla yıldırılmaya çalışılıyor. İncelenmiş hesaplar tekrar tekrar inceleniyor. Kısacası mali kıskaç altındayız. Pek çok kurum, üniversiteler bize salon vermiyor. Üniversitelerdeki Atatürkçü Düşünce Topluluklarıyla idarelerce engelleniyor. Ama gerçek şu; halk oynanan oyunu net gördü. Bugün gidenden çok gelen var. Çağrılarımıza halkın verdiği cevabı 29 Ekim'de, 10 Kasım'da, 13 Aralık'ta hep birlikte gördük.

Bu yıkım sürecini halkla beraber, elele aşacağız. Halkın gücüne inanıyoruz.

ADD'nin Türkiye'deki ulusalçı muhalefet içindeki konumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

ADD, ulusumuzda var olan, genetiğine işlediğine inandığım ulusal bağımsızlık bilincinin örgütlü gücünü temsil ediyor. Deyim yerinde ise, günümüzde Kuvva-ı Milliye, Müdafaa-i Hukuk ve Redd-i İlhak Cemiyetlerinin görevini üstlenmiş bulunuyoruz. Ulustaki bu bilinci ön planda tutarak demokratik haklarını kullanmasına öncülük ediyoruz. Halka, duruşumuzla güven veriyoruz. Bize inanıyor. 29 Ekim, 10 Kasım, 13 Aralık, 23 Aralık halkın çağrılarımıza verdiği cevaptır. Halkın itici gücüyüz. Bu anlamda ulusal muhalefet içinde önemli bir yerimiz olduğunu düşünüyorum.

Son dönemde “Vatan ve Cumhuriyet” başlığı altında yapılan ve ADD'nin daha etkin bir şekilde öncü rol aldığı bu eylemlerin etkisi sizce ne ölçüdedir?

Bu eylemler, her türlü engellemeye, baskıya karşı, gözü, kulağı olan herkesin Türkiye üzerinde oynanan oyunu gördüğünü gösterdi. 29 Ekim milattır. Artık geri dönüş yok. Halk Atatürk'ü hedef alanları, laik cumhuriyeti dönüştürmek isteyenleri, vatani bölmek isteyenleri tarihe gömecek. Bu eylemler yaratılan korku imparatorluğunun çöküşünü gösterdi. Artık “yeni anayasa” 2010'da olduğu gibi demokrasi, ileri demokrasi yutturmacaları arasında kolayca çıkamayacak, daha çok Nisanlar, Mayıslar göreceğiz. Halk Cumhuriyete sahip çıktı, dönüşmesine, bölünmesine geçit vermeyecek.

Geçtiğimiz günlerde Nazım Hikmet ödülünü almaya layık görüldünüz. Bu ödül ile ilgili neler söylemek istersiniz?

Gurur duyudum. Ödül, (sevgi-dostluk-barış-emeködüğü.) Nazım Hikmet gibi, hayatını hak, hukuk, özgürlük ve adalet anlayışı ile sürdürmüş, bunun mücadelesini vermiş, kendisini bu değerler uğruna feda etmiş saygın bir insanın adına, O'nun temsil ettiği değerler adına bu ödülün bu yıl bana verilmiş olması aldığım ödül, benim için de çok değerli kılıyor.

Bu ödülü bana layık gören Türk Başarı Ödülleri Kurulu (TÜBOK)'na bu vesile ile teşekkür ediyor, kurucusu büyük insan Behçet Uz'u da saygı ile anıyorum.

Bugün Derneğimizin Türkiye çapında bir etki göstermesinin önünde engeller var mıdır? Eğer varsa bu engeller nasıl aşılabılır?

“Laik Cumhuriyetin yıkım” süreci olarak ifade edebileceğimiz bu süreç tabi ki Devrim'in ilkelerini söylem ve eylemlerine esas olan Atatürkçü Düşünce Derneği'ni de hedef kılıyor. Bunun güçlüklerini her anlamda yaşıyoruz. Bu da bizim önümüzde engeller oluşturuyor. Engellerin arkasında Cumhuriyete, değerlerine karşı olan siyaset ve O'nun baskısı var. Bu siyaset aşıldığında, engeller de kalkacaktır. O günleri göreceğiz.

ADD'nin önümüzdeki dönemde Türk siyasetindeki rolü ne olmalıdır?

Biz bir siyasi parti değiliz kuşkusuz. Ancak Cumhuriyetin kuruluş felsefesi, Atatürk Devrim ve İlkelerini anlatmak, yaymak, açık, kapalı saldırılara karşı, “düşün savaşı” vermek Derneğimizin amacı. Ülkemizin içinde bulunduğu süreç tam da bu saldırıların siyasi iktidar tarafından yönlendirildiği bir süreç.

Aslında iktidarı ve muhalefeti ile tüm siyasi partiler Cumhuriyeti, rejimi korumakla görevliler. Milletvekilleri göreve başlarken Cumhuriyeti korumak üzerine yemin ediyorlar. Ama bugün, siyasette görülen zaafiyet ADD'nin önüne daha ağır bir görev koyuyor: Devrimin ilkelerini saldırılardan koruyarak Cumhuriyeti hak ettiği yere taşımak.

Demokrasilerde kamuoyunun gücü demokrasinin kurallarıyla işlenmesini sağlar. İktidarı denetler, sınırlar. Muhalefeti yönlendirir. Kamuoyu siyaset üzerinde çok önemli bir baskı unsurudur.

Atatürkçü Düşünce Derneği işte bu anlamda siyaseti belirleyen kamuoyunun oluşmasında halkın örgütlü gücü ve sesidir. Söylem ve eylemlerini Devrim'in ilkeleri belirler. Önümüzdeki dönemde ADD önce; dayatılan “yeni rejim” anayasasına halkın direnerek, ulusal- laik- üniter devletini sahiplenmesi, sonra da; yerel ve genel seçimlerde “oyunları” bozup, Cumhuriyetin yok edilmek istenen değerleri için mücadele edecek, onları yeniden hak ettiği yere taşıyacak bir ULUSAL YÖNETİMİN önünün açılmasında diğer sivil toplum kuruluşları ve demokratik kitle örgütleri ile birlikte kamuoyunun oluşmasında aktif görev üstlenecektir.

SEVR'İN ANAYASASI

Dr. Ali Nejat Ölçen

1.Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) un Koşul Gördüğü Yeni Anayasa Hazırlığı

Adaletsiz ve Kalkınmasız Parti (AKP) nin hazırlamaya giriştiği Anayasa, Türkiye Cumhuriyeti Devletini yok ederek onu "İslam "Cemahiriyesi"ne dönüştürmeyi amaçlamış olduğu içindir ki Büyük Ortadoğu Projesi'nin eşbaşkanlığını üstlenmiştir R.T.Erdoğan. Her halde Başbakan olmaktan daha önemlidir onun için BOP eş başkanı olmak.

Hazırlanmasına girilen Anayasa'da BOP'un öngördüğü Türk, Türklük kav-ramlarının yer almaması için çaba harcamakta, Abdullah Öcalan denilen ikiyüzlü zavallı cani ile Sevr'i diriltecek pazarlıklara girilmektedir.

Avrupa Birliğinin 2004 yılında hazırladığı raporda, Fırat ve Dicle nehirleri havzasının uluslararası bir kurul tarafından yönetilmesi ve İsrail'in sınır komşumuz olması nasıl sağlanacaktır? ABD'de kurulan Atlantic Council'in hazırlayarak Başkan Obama'ya 2009 yılında sunduğu raporda daha önce de belirttiğimiz gibi, anımsatalım ki:

"Ankara'nın Kürt kimliğini tanımak için ek adımlar atması, vatandaşlığın temeli olan Türklük tanımının ortadan kaldırılması ve nihai çözümün PKK lideri ve kadrosu için af düzenlenmesi" ileri sürülmekte.

Başkanlığını David L.Phillips'in üstlendiği Atlantik Council'in Başkan Obama'ya sunduğu rapordaki bu öngörülerini ülkemizde kim gerçekleştirebilirdi BOP eşbaşkanı olmasaydı? Misak-ı Milli sınırlarımız içindeki coğrafyamız, o coğrafyanın sahibi Türk Ulusu ve Mustafa Kemal Atatürk'ün öncülüğünde kurulan Cumhuriyetimizin temeli olan "ulus-devlet" bütünlüğünün yok edilmesi olgusunu yaşamaktayız. Bu amaç için, önce hukuksuzluğun hukuku yaratılmalıydı, bunu sağladılar.

2.Sevr'i Güncelleştirecek Anayasa için Hukuksuz-luğun Hukuku oluşmalıydı.

1992 yılında Ceza Muhakemeleri Usulü kanununda 135' nci maddeye ekleme yapılarak "zabıta amir ve memurlarına iddianame hazırlaması yetkisi" verildi. Kimlerin suçlanacağına Cumhuriyet Savcıları değil, iktidarın buyruğunda güvenlik güçleri karar verme yetkisiyle donatılmış oldu. Gizli tanık ifadeleri, imzasız mektuplar suç kanıtı olabilmeli ki, subay ve generaller ordusuz ve ordu-muz da zabıtansız kalmalı, direnmesi olası generaller düzmece suçlarla zindana tıklımalı,

yurtsever aydınlar, bilim adamı, parti genel başkanı olsa da, milletvekili de seçilseler Silivri tecrit kampında müebbet hapse mahkum edilmeliydiler. Hukuksuzluğun hukuku sayesinde bunlar gerçekleştirildi.

Misak-ı Milli sınırlarımız içindeki coğrafyamızın bölünerek "ulusdevlet" bütünlüğünün yok edilişi nasıl sağlanabilirdi, toplumsal korku yaratılarak direnecek güçler zindanlara atılmasaydı?

3.Hazırlanan Anayasa 137 Yıl Önceki Kanunu Esa-si'nin de gerisinde.

Adaletsiz ve Kalkınmasız Parti AKP'nin oluşturduğu hukuk (daha doğrusu hukuksuzluğun hukuku) Mecelle' nin de gerisinde iken, hazırlanmakta olan yeni Anayasa da 137 yıl önce Kanun Esasi'nin de gerisine düşmüştür. BOP'un eşbaşkanı Türkiye Cumhuriyeti devletini ordusuz, ordusunu komutansız bırakarak Misak-ı Milli sınırlarımızı savunmaktan Devletimizi yoksunlaştırmıştır. Ülkemizin eyaletlere bölünmesi planlanırken; "Ulus-Devlet-Yurt" bütünlüğünü yok edecek kararlar alırken, 137 yıl önceki Kanun Esasi'nin 1'nci maddesi Memaliki Osmaniye'nin bölünmez "yek vücut" olduğunu karara bağlamıştı:

"Devleti Osmani memalik ve kıtaati haziriye vilayeti mümtaziyeyi muhtevi yek vücut olmakla hiçbir zamanda hiçbir sebeple tefrik kabul etmez."

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Anayasası, BOP eşbaşkanı eliyle Kanunu Esasi'nin de gerisine düşürülmektedir.

Kanun Esasi'nin 8'nci maddesi;

"Devleti Osmani tebaasında bulunan efradın her hangi din ve mezhebden olursa olsun bile istisna Osmanlı tabir olunur" diyor.

O, bunu açıklarken, 137 yıl sonra, AKP iktidarı Türkiye Cumhuriyeti Devletinde başbakan olan R.T.Erdoğan, Anayasa'dan Türk'ü silmeye yelteniyor. Oysa bilmiyor ki:

Misak-ı Milli sınırları içinde ve dışındaki topraklarda yaşayan Türk'leri, uygarlık tarihinden değil, Anayasa denilen kağıttan bile silmeye kimsenin gücünün yetmeyeceğini ve kendisinin silinip gideceğini bilmelidir BOP' un eşbaş-kanı.

Kanun Esasi'nin 9'ncu maddesi de,

“Osmanlıların kaffesi'nin (tümü) hürriyeti şahsiyelerine malik” olduğunu hükme bağlarken 10.maddesi:

Hürriyeti şahsiyenin her türlü tecavüzden masun olduğunu”koşul görüyor ve de:

“Hiç kimse kanunun tayin ettiği sebep ve suretten maada bir bahane ile mücazat olunamaz” (cezalendirilamaz) koşulunu hükme bağlıyordu.

4.Hazırlanan Anayasa, 332 Yıl Önceki Habeas Corpus Act'ın da gerisinde

135 yıl öncesi, Osmanlı çökerken bile AKP iktidarından daha fazla yurt bütünlüğüne ve insan haklarına özen gösterirdi. Aslında o Kanun Esasi, 332 yıl önceki (1679) İngiliz Paramentosunun yayınladığı “Habeas Corpus Act”ın¹ bir benzeridir. Habeas Corpus Act, yasal gereklilik olmadıkça hiç kimsenin tutuklanmamasını, tutuklandığında 24 saat içinde yargı önüne çıkarılmasını, işkence ve zulüm görmemesini öngörüyordu. Aslında Habeas Corpus hukuku, İngiltere’de Krala karşı temel hak ve özgürlükleri koruyan Magna Charta’nın (1215) tamamlayıcısıdır. Bu iki hukuk, Avrupa İnsan Hakları sözleşmesinin 6. maddesiyle demokrasinin evrensel ilkelerinin kurum-laşmasında etkili olmuştur².

Magna Charta, temel hak ve özgürlükleri korumayı temel alırken, 12 Eylül 1982 müdahalesi 61 Anayasası’nın 11.maddesindeki “ temel hak ve hürriyet-lerin özüne dokunulamayacağı” hükmünü iptal etmişti!

Adaletsiz ve Kalkınmasız Parti AKP, İngiltere’nin 332 yıl önceki hukukun da gerisindedir.

5.Emperyalizmin Ülkelerinde Millet Tanımı Dokunulmazdır.

Federal Almanya Cumhuriyetinin Anayasasında 1'nci maddenin ikinci bendi “Das deutsche Volk bekennt sich zu unverletzlichen und unverausserlichen Menschen-rechten..inder Welt (Türkçesi: Alman halkı dokunulamaz devredilemez insan haklarına yer yüzünde sahip çıkar) koşuluna yer vermiştir.O ülkede biri çıkıp ta “Alman halkı” deyimi bölücülüktür Anayasa’dan çıkmalıdır diyecek kadar alçalabilir?

Fransa’da kim Anayasasının 3.maddesindeki “Fransız” deyimine karşı çıkabilir? Fransız deyimini Anayasadan çıkarmaya yeltenen bir devlet adamı kendisini nerede bulur, tahmin edebilir misiniz?

6.Türk Ulusu Kendisine Zarar Veren İktidarlari Sirtında Taşımak Zorunda Değildir.

Çünkü:Türkiye Cumhuriyeti Devleti, yurtsever aydınlar tarafından yönetilmenin “ulus-devlet” bütünlüğünü özenle ve azimle korumayı sahiplenene siyasal iktidari yaratacaktır,elbet, yakında ve belki yarından da yakında.

Dipnot:

1.Habeas corpus Latince “vücudum benimdir” anlamında bir deyim. O deyimi temel alan yasa, kişiye yargı aşamasında ki işlemlerin yasalara uygunluğunu isteme hakkını tanımaktadır. (Kaynak:The Oxford Universal Dictionary, vol.1,-p.849;ayrıca bakınız:Encyclopedia International, vol 8,p.251: The Writ was a protective device against arbitrary incarceration, and it stil serves to protect personal liberty.

(Hüküm, keyfi tutuklamaya karşı kişi özgürlüğünü savunmaya hizmet edecek önlemleri içermelidir)

2.A.N.Ölçen, Türkiye Sorunları kitap dizisi, sayı 74,Ekim 2008

Ankara Barosu Başkanı Prof.Dr.Metin FEYZİOĞLU ile yeni anayasa sürecini, yaklaşan TBB seçimlerini, ülkenin temel sorunlarına dair çözüm önerilerini ve 29 Ekim'le başlayan toplumsal uyanış üzerine söyleştik

“UMUTLU OLMALIYIZ ÇÜNKÜ BÜYÜK BİR UYANIŞIN ORTASINDAYIZ.”

Söyleşi: Ersan BARKIN-Erdem EREN

Bu ülkede sabah uyandığınızda neler hissediyorsunuz? Bugün Türkiye'nin mevcut halini nasıl tanımlarsınız?

Ben her sabah inanılmayacak büyük bir mutlulukla ve huzurla uyanıyorum. Belki şaşıracaksın,böyle bir ülkede veya dertlerin yumak olduğu ortamda, niçin mutlulukla uyanıyorsun diye,çünkü bir gün önceden çok büyük bir mücadele yürütmüş, 24 saatimi çalışarak geçirmiş olduğum için ertesi gün bir gün öncenin huzuruyla ve yeni bir mücadeleye başlamanın kararlılığıyla kalkıyorum.Çok uzun zamandır da böyle yaşıyorum.Başka türlü de bu kadar derdi görüp dayanmanın imkanı herhalde yok.

Çünkü önce okuduğum sonra da okuttuğum her ilkenin ayaklar altına alındığı bir dönemden geçiyoruz. O zaman benim görevim demokrasi, hukuk devleti ve cumhuriyetin temel ilkelerine dair verdiğimiz bu kavgayı ben yaşarken bitirmek, bu dönemde bitirmek. Çocuklarımıza bırakamayız bunu. Çocuklarımızın çağdaş dünyanın sorunlarıyla uğraşma lüksü olmalı. Bizim babalarımızın dedelerimiz zamanında bitmiş olmalıydı bu kavga, bu mücadele. Biz de Fransız'ın Alman'ın uğraştığı sorunlarla uğraşıyor olmalıydık ama maalesef bitmedi bize kaldı. O zaman biz bitireceğiz bunu ve ben yaşarken görmeye kararlıyım Türkiye'nin bir demokrasiye bir hukuk devletine dönüştüğünü.

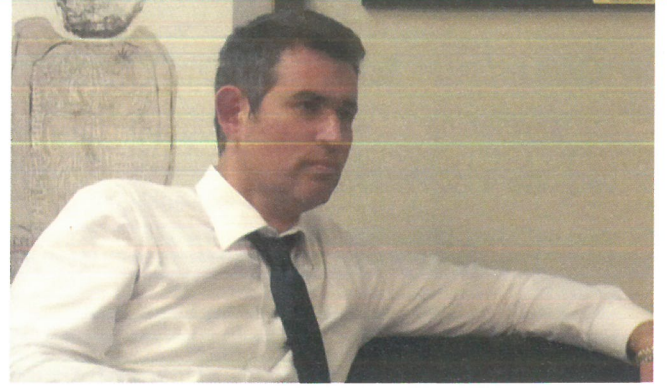
Baskının ve zorbalığın hukuk diliyle gerçekleştirilmeye çalışıldığı bir süreçte avukat olmak, hukukçu olmak nasıl bir şey?

Normal şartlarda tabi çok üzücü dememi bekliyorsun ama ben üzücü demeyeceğim. Çünkü hedeflere ulaşmaktan daha da mutluluk vereni hedefe ulaşırken yürüdüğün yollarda keyif alabilmek. Bu yolda eğer keyif alıyorsan, bu mücadeleden keyif alıyorsun ki bunun da yolunu biraz sonra söyleyeceğim. Her günün, dertli geçen her günü aslında mutlu diye nitelendirmek mümkün.

Niye keyif alıyorum onu söyleyeyim. Eğer köşemde otursaydım 'ah vah' edecektim. Onun yerine yola çıkıp yürüdükçe; mesela ben seninle tanıştım ve bir de baktım ki hayır ben yalnız değilim.Sen de yalnız değilsin.Biraz daha yürüdüm bir başka Mustafa'yla karşılaştım,oradan gittim bir Kemal'e kucaklaştım, gördüm ki cumhuriyet öyle beli bükülemeyecek, omurgası kırılmayacak muhteşem nesiller yaratmış. Mustafa Kemal Atatürk bu ülkeye damgasını vurmuş.

Rahmetli babam ben küçük bir çocukken işte sağa sola bakıp hayıflanırken, 12 Eylül öncesinde, bana hep şunu söylüyordu: “merak etme oğlum bu ülkeden Mustafa Kemal geçti.” Hakikaten bu ülkeden Mustafa Kemal ATATÜRK geçti.

Öyle bir yol açmış ki bize hangi köye giderseniz, gidin hangi ilçeye giderseniz gidin orada cumhuriyetin evlatlarını buluyorsunuz.

Mesele o zaman nedir, mesele insanımızı kucaklayabilmektir. İnsanımızı bir araya getirebilmektir. İnsanımızın yüreklerine girebilmektir. Onlara dert vererek değil, dertlerine ortak olarak kazanmaktır yani dost kumbarana her gün yeni dostlar atabilmektir. Bilmiyorum anlatabildim mi? Ben yürüdüğüm yolda seninle tanıştım ve kol kola girdiğim için mutluyum özeti bu.

Bizim çevremizin sürdürdüğü mücadele yönteminin çok ötesinde birşey öneriyorsunuz. Bir anlamda söyledikleriniz bir özeleştiridir dinlemek, paylaşmak ve yalnızca halka güvenmekten, demokratik mücadeleden söz ediyorsunuz.

Bir bünyesinde demokrasi barındırmayan bir kuruma güvenmenin ne anlama geldiğini başımıza balyozlar vurularak öğrenmiş bir durumdayız, öyle sanıyorum. Eğer cumhuriyet nesilleri üzerlerine düşeni yapsalardı, cumhuriyet ve demokrasiyi korumak benim görevim deselerdi, bugün bu kavgayı biz yapmazdık. Çabalayanlar oldu kuşkusuz ama yetmedi. Biz yetmek zorundayız, biz başarmak zorundayız.

Yöntem olarak insanlara tepeden bakmamak gerekiyor. İnsanı, insan olması sebebiyle sevdiğin için hizmet etmek gerekiyor. Bir makama talipseniz eğer o makamın gücünden kudretinden yararlanmak için talip oluyorsanız halk bunu anlıyor. Bunu anladığı için de sizin arkanızda yer almıyor. Halk kendisini yakın hissettiğini, kendinden gördüğünü,candan gördüğünü destekliyor.

Kendi özel hayatlarımızda da öyle değil mi? Size tepeden bakan biriyle, sizi değersiz gören biriyle dost olmak yakın olmak ister misiniz? Konuşmak bile istemezsiniz. O zaman bu ülkede, kitlelere bir şey anlatmak istiyorsanız o kitlelerin içinde yer alan kişileri tek tek birey kabul edeceksiniz ve onlara değer vereceksiniz, seveceksiniz. Tanımasınız da seveceksiniz. İnsanı sevmeyen insana hizmet edemez. İnsana hizmet edecek bir makama da talip olmamalıdır.

Peki Anadolu'da çok fazla etkinliğe katılıyorsunuz, toplumla kucaklaşıyorsunuz. Sosyal medyada bir fotoğrafınız var. Bir kadıncağız boynunuza sarılmış, o his nedir? Bir sorumluluktur bir yandan herhalde.

Onun verdiği mutluluğu hiç bir şey veremez. Bir öğrencimin verdiği mutluluğu hiç bir yerde görmedim, öğrencimin gözlerinin içindeki pırıltıyı ikincisi de gittiğim yerlerde verdiğim konferanslarda veya sokakta yürürken halkın içinden birinin hele hele yaşlı anaların,bacıların, babaların boynuma sarılıp ellerimi tuttuklarında verdiği mutluluğu hiç bir yerde yaşamadım Bu bambaşka bir şey. O insanlar bana sarılırken evlatlarına sarılır

gibi sarılıyorlar ve aslında evlatlarının, torunlarının özgürlük içerisinde, huzur içerisinde yaşamalarını arzu ederek ve bunu sağlamaya katkıda bulunduğumu düşünerek sarılıyorlar. Bu yönüyle de tabi büyük bir sorumluluk yüklüyor.

Bu dokudan bir uyanışın yeniden ortaya çıkabileceğini düşünüyor musunuz?

O uyanışın çıkabileceğini düşünmüyorum, çıktığını görüyorum. Örneğini 29 Ekim'de meydanlarda gördük, 10 Kasım'da gördük, Daha sonra da Silivri zindanında on binlerin birikmesiyle gördük. Görmeye devam ediyoruz. O uyanışı iktidar da gördü, muhalefet de gördü. Muhalefet partileri de, hangisi olursa olsun, bu uyanıştan kendilerine göre ders çıkardılar. İktidar da kendine göre yolunu yöntemini belirledi. Yani ortada bir uyanış var. Bu uyanışı herkes gördü ama herkes uyanıştan doğru dersi çıkardı mı onu bilemem.

Türkiye Barolar Birliği'ne başkan adaylığınız, bu uyanışla ilişkili mi? TBB başkanlığına neden aday oldunuz?

Türkiye Barolar Birliği'nin bu uyanışın parçası olması adına aday oldum. Şöyle ifade edeyim. Önümüzde 2012, 2013, 2014, 2015, 2015'in de 2. yarısına kalmayacak bir süreç var. Bu süreçte bir yandan vahşi kapitalizm avukatlık mesleğine acımasızca el atacak. Yabancı avukatlık şirketleriyle milyonlarca dolarlık sermayeler koyarak İstanbul'a girip İstanbul üzerinden Türkiye'yi ele geçirecek. Planı bu. Buna mani olmak için TBB'nin kale gibi sağlam olması lazım.

TBB'nin yabancı avukatlık ortaklıklarını "buyurun gelin, Türkiye'yi işgal edin" diye davet etmemesi lazım.

Böyle bir davetten çekindiğim, böyle bir davetin emarelerini değil delillerini gördüğüm için, meslek adına aday oldum. Avukatlık mesleği ve barolar bugün Türkiye'de hukuk devleti ve demokrasinin yeniden yaşanabilmesi ve kurulabilmesi adına elimizde kalan yegâne kaleler.

Eğer yabancı avukatlık ortaklıkları Türkiye'ye yasal olarak girip milyon dolarlık sermayeleriyle çok kısa sürede Türkiye'yi işgal ederlerse; dünyada demokrasinin, özgürlüklerin, hukuk devletinin lokomotifleri olmuş avukatları ve baroları Türkiye'de mumla arasanız bulamazsınız. Silindir gibi geçer. Bu sebeple hem mesleği hem meslektaşı hem de avukatların ve baroların himayesinde ve öncülüğünde yaşanması, korunması, belki de tekrar ulaşılması gereken hukuk devletini korumak adına yabancı avukatlık şirketlerine "dur" demek lazım.

Yeni anayasa süreci bağlamında değerlendirirsek?

"Ver padişahlığı al özerkliği" şeklinde özetlediğim bir tabloyla karşı karşıyayız. Yeni anayasa çalışmaları sürecinde siyasi iktidar öyle bir başkanlık sistemi masaya koydu ki yasama, yürütme ve yargı tek adamda birleşmiş. Nasıl birleşmiş? Başkan aynı zamanda partinin genel başkanı olmaya devam edecek ve Seçim Kanunu'nu değiştirmedikleri için başkan, genel başkan sıfatıyla eline kalemi kâğıdı alıp partisinin milletvekili adaylarını yazma yetkisine yine sahip olacak.

Yani kendi eliyle milletvekili yaptıklarının sözde denetimine tabii bir başkanlık yapacak. Bu milletvekilleri bir daha milletvekili olmak istediklerinde, yani yasama dönemi sonunda başkanın

gözünün içine bakmak zorundalar ki o başkan genel başkan sıfatıyla kendilerini tekrar milletvekili adayı yapsın. Geçin bir ülke yönetimini, geçin bir şirket yönetimini; bir apartman yönetiminde dahi apartman yöneticisi deneticiyi atıyorsa o apartmanda yönetici diktatörlüğünü ilan eder. Yani kendi apartmanlarınızda, apartman denetçisini yöneticiye atamıyoruz ama koskoca bir ülkenin yönetiminde başkanı denetleyecek olan yasama organını Türk tipi başkanlık sisteminde fiilen başkana atıyoruz; ondan sonra da bunu demokrasi diye yutturuyoruz.

Zaten ne diyor sayın Başbakan Yardımcısı "Biz öyle bir sistem geliştirdik ki başkanlık sisteminin Amerika Birleşik Devletlerindeki tikanıklıklarını da açtık" diyor. Tabi onun tikanıklık diye söyledikleri ABD'de demokrasinin vazgeçilmezleri. Ama demokrasiyi tikanıklık olarak gördükleri için bu kafadakiler elbette o tikanıklıkları aşarlar. Aslında tikanıklık açtık dedikleri yapı bize hiç de uzak olmayan yaklaşık 800 yıl yaşadığımız padişahlık sistemi. Ama nasıl padişahlık sistemi, meşrutiyet öncesi padişahlık sistemi: mutlakiyet.

Daha bitmedi. Bu başkan aynı zamanda meclisi feshetme yetkisine de sahip olacak, o meclise sözde başkanı da görevden alma veya döneminden önce indirme yetkisi tanıyorlar ama genel başkan olmaya devam ettiği için başkanlıktan indirilen zat, kendisini başkanlıktan indiren meclisi bir sonraki seçim döneminde tekrar milletvekili yapıp yapmama yetkisini kendi uhdesinde tutuyor.

Yani öyle bir başkan ki kendini denetleyeni fiilen atıyor. Bu da yetmemiş bu sistemin mucitlerine, başkana bir de hiçbir başkanlık sisteminde olmayan kararname çıkarma yetkisi vermişler. Yani yasama organı, olur da yarın öbür gün başkanın dediğini hani teorik olarak yapmayıverirse, başkan yasama organına ihtiyaç duymaksızın kendi karamameleriyle ülkeyi dilediği gibi yönetsin diyor.

Hem kuvvetler ayrılığından rahatsızlığınızı açıkça ifade ediyor, hem başkanlık sistemini anayasal düzene yerleştirmeye çalışıyorsanız, bu tutarsızlığı ortadan kaldırmak için sistemi eğip bükmek kaçınılmaz değil mi?

Başkanlık sisteminde yasama ve yürütmenin birbirinden çok keskin bir çizgiyle, kalın bir çizgiyle ayrılması zorunlu. Parlamenter sistemde ise yasama ve yürütmenin iç içe geçmesi zaten sistemin bir gereği. Katı bir kuvvetler ayrılığı parlamenter sistemde yasama ve yürütme arasında olmaz. Daima, demokrasinin beşiği olan İngiltere de dahil olmak üzere hükümet mecliste çoğunluğa sahip olan partiden veya partiler koalisyonundan çıkar. Dolayısıyla parlamenter sistemde yasama ve yürütme birbirine çok yakındır.

Parlamenter sistemi demokratik yapan yasama ve yürütmenin birbirinden ayrılması değil; yargı organının yürütmeden mutlak şekilde ayrılmasıdır. Oysa başkanlık sistemini demokratik yapan sadece yargının yürütmeden ayrılması değil; kaçınılmaz olarak yasamanın da yürütmeden ayrılmasıdır. Çünkü; yürütme organı olan başkana öyle güçlü yetkiler verilmektedir ki; yasamadan mutlak şekilde ayrılmadığı, yasamanın başkanı denetleyemediği bir yerde yargının bağımsız olması başkanın keyfiliklerini engellemeye yetmez, parlamenter sistemden farklı olarak.

O yüzden yasama ve yürütme arasında katı bir kuvvetler ayrılığı başkanlık sisteminde de bulunmalıdır. Bizde şimdi özetlediğim gibi Türk tipi başkanlık sisteminde, yani bildiğimiz padişahlık sisteminde yasama ve yürütmeyi birleştirmişlerdir.

Peki yargı?

Yargı da son derece enteresan; HSYK'yi yine koruyorlar. HSYK'nin başkanı Adalet Bakanı. Kimin bakanı? Başkanın bakanı. Bir üyesi müsteşar. Kimin müsteşarı? Başkanın bakanının müsteşarı. Kalan 20 üyenin 7'sini başkan doğrudan atıyor. 6'sını ilk derece hakim ve savcılarını seçiyor. 7'sini de başkanın genel başkan sıfatıyla milletvekili yaptığı sözde meclis çoğunluğu seçiyor. Ne oldu 22 üyenin sadece 6'sı ilk derece hakimleri tarafından seçildi. Kalanı mutlak olarak başkan.

HSYK, yüksek mahkemenin, yani temyiz mahkemesinin 4'te 3'ünü seçiyor. 4'te birini de başkan atıyor. Ne oldu? Temyiz mahkemesinin 4'te 4'ü başkan tarafından atandı. Yürütme organıyla yargı organı birleşti. Zaten yürütme organıyla yasama da birleşmişti. Peki, biz bunu padişahlık diye okumadık mı? İşte size padişahlık, mutlak monarşi.

Padişahlık sitemine, başka bir siyasi parti niçin onay verir?

O zaman bir diktatör yaratıldı, değil mi? Bu diktatöre bir başka siyasi partinin niçin "Evet" diyebileceğini konuşmamız lazım. Hani müzakere diyoruz ya, bu siyasi partinin tek başına bunu getirmeye gücü yetmez. O zaman kiminle görüşmek lazım? Konu tırmak içinde söylüyorum "İmralı Görüşmeleri"ne geldi. Nasıl geldi? İmralı'dan ayrılan heyet üyelerinden birine sordular: "Neler konuştunuz terör örgütünün başıyla" diye. Öyle sormuyorlar tabi, "Sayın Öcalan'la neler konuştunuz?" diye soruyorlar. Sorunun yöneldiği kişi, "Başkanlığı ve özerkliği konuştuk." diyor.

Tabi ki başkanlığı ve özerkliği konuştular. Çünkü bu ortak gündem, Türkiye'nin gündemi. Türkiye'nin önüne konan suni gündem. Peki o zaman terör örgütü liderinin başkanlığında yürüyen, terör örgütü liderinin taraflardan birisi olduğu artık açığa çıkmış olan müzakerelerde "Niçin bir diktatör yaratılmasına "evet" diyebilir" diye sormak lazım. Cevabı basit; başkanın ezici gücünü veya diktatörün keyfi gücünü bir şekilde sınırlamayı planlıyor olmalı ki, bu pazarlığa "evet" desin.

Nasıl sınırlayabilir? Bir tek sınırlama imkanı vardır. Ayrı bir bölgenin sınırlarını çizmeyi kurgulamak. Yani Türkiye'nin bir coğrafyasında başkanın yetkileri ciddi şekilde sınırlanıyor olmalı ki; bu pazarlığa bunlar yanaşılıyor. Bu Türkiye'nin paylaşılması demek. Yani: "Bana bıraktığın bölgede, yasama gücünü sınırlıyorum, yargı gücünü sınırlıyorum, yürütme gücünü sınırlıyorum. Sana bırakılan bölgede de ne yaparsan yap. Silindir gibi ez geç." demeli ki kendi bölgesinde diktatör hüküm süremesin. Peki iyi de, bu pazarlığın içerisinde bu ülkede özgürce yaşamak isteyenler nerede?

Onlar bu pazarlığın tarafı olmadıkları için ihanetle suçlanıyorlar mı?

Bu pazarlığın herhangi bir yerinde, Türkiye'de önünü alamayacağımız, nesiller boyu boğuşacağımız bir iç savaştan da söz edilmiyor, farkındaysanız. Peki siz Türkiye'yi bölgelere

ayırmaya başladığınızda, "Şu bölge artık bir özerk devletin bölgesidir." dediğinizde, acaba İstanbul'da, Muğla'da, Antalya'da, Mersin'de, Ankara'da huzur içerisinde yaşayabilecek miyiz? Yani ayırdık, verdik, kurtulduk, gitti mi?

Bu plan, kendini Türk görsün, Kürt görsün bu ülkede yaşayan herkese yapılabilecek en büyük kötülüktür. Evet, Türkiye'de bir Kürt sorunu vardır. Kafamızı kuma gömmemiz o sorunu ortadan kaldırmamıştır bugüne kadar. Ancak Kürt sorununun çözümünün özü 'tam demokrasi'dir. Koşulsuz insan haklarıdır. Koşulsuz hukuk devletidir. Türkiye'nin şartlarına uygun hukuk devleti değildir. Hukuk devletinin evrensel kaideleri neyse onların uygulandığı bir Türkiye Cumhuriyeti Kürt sorununun çözüldüğü bir devlet olur.

Bu süreçte klasik ifadeyle, Türkiye'nin kırmızı çizgileri ne olmalıdır?

Türkiye Cumhuriyeti'nin kırmızı çizgilerinin tartışmasız ortaya çıktığı alan, her devlette olduğu gibi dış politika alanı. Dış politika, hele hele Türkiye'nin içinde bulunduğu bölgede dış politika, ülkenin kırmızı çizgilerinin olup olmadığını veya varsa ne olduğunu ortaya koyar. Bu nedir? Bağımsız ve etkin bir dış politika sahibi olabilmektir. Bağımsız ve etkin dış politika nedir?

Öncelikle toplumun birey özelliğini taşıyan, hür düşünebilen insanlardan oluşabilmesi gerekir. Düşüncenin cezalandırıldığı, düşünce cezalandırıldığı için düşünmek isteyen insanların düşüncelerine yarayacak verilere ulaşamadığı bir ülkede; teknolojik ilerleme olmaz. Bilimsel ilerleme olmaz. Edebiyatta gelişme olmaz. Sanatta gelişme olmaz. Olup biteni, gelecekte olacakları, gazeteleri açtığınızda, televizyondaki tartışma programlarını seyretmeye başladığınızda anlayamazsınız. Algılar yönetilir ve toplum algılar yönetilerek bir bilinmeze doğru sürüklenir böyle bir ülkede, bu bir.

İki; ekonomik yönden güçlü olmanız gerekir. Cari açığın çevrilemediği bir ülkede ve enerjinin dışa ve hem de tek kaynağa bağlandığı bir ülkede ekonomik güçten söz etmek zordur. Hatta imkansızdır. Kazandığından, ürettiğinden misliyle harcayan ve bu misliyle harcaması da sürekli teşvik edilen, teknoloji ürünleri çağın gerisinde kalmış, üretemeyen bir ülke ekonomik yönden dışa bağımlıdır. Sürekli borç alır. Kime borçluysa onun talimatlarına açık hale gelir.

Buna bir de bütün büyükşehirlerimizin ısınmasının, elektrik üretiminin tek kaynaktan gelen doğal gazla bağlı kılınmasını da koyacak olursanız; doğal gaz musluğunu elinde tutan gücü elinde tutar.

Üç; hiç bir devlet güçlü bir orduya sahip olmaksızın etkili bir dış politika yürütemez. Dış politikanızın etkili olabilmesi için haklılığınızın arkasına koyabileceğiniz, haklılığınızı kabul ettirebileceğiniz askeri güce sahip olmak zorundasınız. Çünkü dış politikada haklı olmak yetmez, Türkiye Cumhuriyeti'nin haklı olan dış politikasını caydırıcı bir askeri güçle destek- lemezseniz, bu bölgede sadece birilerinin piyonu olursunuz.

Nitekim on bin yıllık Anadolu tarihini şöyle bir gözden geçirdiğinizde Anadolu'da kurulmuş bütün devletleri orduları zayıfladıktan sonra çözüldüğünü ve başka devletlerin boyunduruklarına girdiğini görürsünüz. Türkiye'de ordu, askeri darbe ile mücadele ediyoruz görüntüsü adı altında paramparça edilmiştir.

Evet, Türk Silahlı Kuvvetleri demokrasi yönünden, askeri darbeler yönünden sabıkalıdır ciddi şekilde sabıkalıdır. Türkiye'de demokrasiye topluma askeri darbelerden daha büyük zarar veren bir başka olayı isimlendirmek mümkün değildir Ancak darbe ile mücadele etmek; darbeciyi veya darbeye teşebbüs eden, darbeci olmayandan ayırt edecek yöntemlerle olur. Aksi takdirde mesele ordu ile mücadeleye dönüşür. Bugün tüm aklı başında olan tüm insanların gördüğü gibi ABD büyükelçisinin dahi ifade ettiği bir gerçektir bu 'Yargı Türk ordusunu paramparça etmiştir'.

Türkiye, ordusu, yargısı tarafından teslim alınmış tek devlettir. Bağımsız bir dış politikanın olması gereken 3 unsuru da Türkiye açısından yoktur. Şu halde Türkiye'nin kırmızı çizgisi de maalesef kalmamıştır.

Tehlike bu kadar yakın mı, yoksa bizim 'paranoyamız' mı?

Önümüzdeki 2013-2014 dönemi anayasa üzerinden Türkiye'nin rejiminin belki 100-150 yıl boyunca değişmeyecek şekilde şekillendirileceği bir süreçtir. Eğer yapmak istediklerini başarırlarsa bunu önleyemezsek Türkiye Cumhuriyeti'nin bağımsız bir ülke olduğunu, özgür bir ülke olduğunu biz kendi ömrümüzde göremeyiz çocuklarımız göremez belki torunlarımız görür. Benim bu mücadeleyi torunlarımıza bırakmaya niyetim yok.

TBB Başkanlığı adaylığınızın, bir meslek örgütü liderliği olmaktan başka ne anlamı vardır?

Barolar Birliği bu mücadelenin tam ortasında duruyor. Herhangi bir meslek örgütü değil. İlaç üretiminin standartlarını konuşacağımız bir sürece giriyor olsaydık Eczacılar Birliği çok önemli olurdu. Biz burada başkanlık sistemini, yargı bağımsızlığını, özerkliği, tek adam nasıl olunur ve niye olunmamalıdır, bunları konuşacağımız bir döneme giriyoruz. Bunları kim anlatacak, kim burada siyasi partilere, sivil toplum örgütlerine pusula görevi görecek?

Kuşkusuz TBB ve barolar görecek. TBB bu süreçte kutup yıldızıdır. Bir kutup yıldızına sahip olacak mıyız, yoksa okyanusta kaybolup gidecek ve önümüzdeki muhtemel referandum sürecini olmadık polemiklerle geçirip, boş laflarla algı yönetimi ile mi sandığa gideceğiz? Konu budur.

Bu muhalefet partileri için de, iktidar partisi için de geçerlidir. İktidar partisinin de kutup yıldızına ihtiyacı vardır, muhalefetin de. Burada bir vatan haini arayışında değiliz, tam tersine bu ülke için en doğru olanı yapma gayreti içindeyiz.

Siyasi iktidarın da ülke için en doğru olanı yapma gayretinde içinde olacağını var sayıyoruz, muhalefet partilerinin de.

Öyleyse kendi partilerin ve sivil toplum örgütlerinin kendilerine yol gösterecek bir yapıya, TBB'ye ihtiyacı vardır. Bugün itibarıyla Türkiye'nin böyle bir kutup yıldızı yoktur. Göğe baktığımızda size yol gösterecek bir işaret yoktur, biz doğruya doğru, yanlışa yanlış demek zorundayız. Bu sebeple Türkiye Barolar Birliği hiç bu dönemki kadar önemli olmamıştır.

Burada bir parçalanmışlık gösterilmeye çalışılıyor? TBB genel kurulu sürecinde bir parçalanmışlık söz konusu mudur?

Türkiye Barolar Birliği seçimi, Baro delegelerinin oy vereceği seçimdi ama o delegelerin omuzlarında milyonlarca kişinin sorumluluğu vardır. Gerek avukatlık, gerek barolar ve TBB eli ile korunması gereken hukuk devleti sadece avukatların sorunu değildir. Bu ülkede yaşayan milyonlarca insanın sorunudur. Zaten bu sebeple

baro seçimlerini Türkiye'de avukatlar kadar toplum yakından izledi. Önceden hatırlıyor musunuz baro seçimlerinin bu kadar yakından izlendiğini, konuşulduğunu? Niye konuşuluyor peki? Çünkü toplum avukatların ve baroların kaybettiğimiz demokrasi ve hukuk devleti açısından ne kadar önemli olduğunu ve tek çıkış noktası olduğunu gördü bu sebeple yakından izledi baro seçimlerini.

Türkiye Barolar Birliği seçimi de en az baro seçimleri kadar toplumu yakından ilgilendiren bir seçimdir. Bu sebeple de ben sayın delegelerin aslında tüm milyonlarca yurttaş adına oy kullandıklarını veya kullanacaklarını ifade ediyorum

Son günlerde baskının İstanbul Barosu üzerinde yoğunlaştığını görüyoruz. İstanbul Barosu bir saldırı altında. Siz bu zorlu süreçte nasıl bir tavır alacaksınız ?

İstanbul Barosu'na yapılmış saldırıyı biz kendimize, Ankara Barosu'na yapılmış görüyoruz. Ve 17 Mart'ta kendi genel kurulumuzcasına oraya katılacağız onlarca otobüsle gideceğiz ve İstanbul Barosu ile omuz omuza olduğumuzu bütün Türkiye'ye ve dünyaya ilan edeceğiz. Bizi bölmeleri, parçalamaları, tek tek yakalamaları mümkün değildir, bu bir milli mücadeledir. Milli mücadele ruhu ile bir birimize sarılmak zorundayız.

Bu söyleşiyi okuyan bir yurttaşın benim önümdeki sorumluluk nedir, nasıl bir tavır almalı, nasıl mücadele vermeli sorusuna nasıl yanıt verilmeli?

Umutlu olmalıyız çünkü büyük bir uyanışın ortasındayız. Koskoca bir toplum üzerindeki ölül toprağını silkelemiştir. Birileri bize Türk milleti demenin ayıp olduğunu dayattıkça, içinde ırkçılık mezhep din unsurlarını barındırmayan, Türk milleti kavramı Atatürk milliyetçiliği ile şahlanmaktadır.

Ulus devlet vahşi kapitalizmin önündeki tek engeldir. Ulus devlet Türkiye'nin toprak bütünlüğünü sağlayacak ve koruyacak yegane unsurdur. Ulus devlet parçalandığında Türkiye'ye yabancı yatırımcı eş ortak değil yeraltı ve yerüstü zenginliklerini sömürmek, halkı köleleştirmek, tüketmek için gelir.

Ulus devlet yıkıldığında 'ver kutul' zihniyeti yer bulur ama verip de kurtulamazsanız, verip sadece nesiller boyu sürecek bir kaosa sebebiyet verirsiniz.

Çare ulus devlettir ama öyle bir ulus devlet ki hukuk devleti olmuş, çağdaşlaşmış, insan haklarını koşulsuz benimsemiş bir ulus devlettir. Ankara'da nasıl insan hakkıysa, Şırnak'ta da aynı insan hakkı için ayağa kalkacak, hür kendine güvenli bireylerden oluşacak, her türlü ayrımcılığa karşı kenetlenmiş bir ulus devlettir.

Mezhebi, dini, dili, ırkı sebebiyle kimsenin ayrımcılığa uğramasına izin vermezken, bu unsurlardan herhangi birine dayanarak ayrıcalık istemlerine karşı duran, ayrıcalıkların parçalanmak demek olduğunu bilen bir ulus devlettir.

*Çözümleyenler:
Semra Uzun-Melisa Ünalın*

29 EKİM VE SONRASI

Öner TANIK ADD Genel Sekreter Yrd.

"Bağımsızlığı ve ulusal varlığı yok eden ve ulusun hayatını tehlikeye düşüren düşmanın yurda girişi, cana kıyması ve her türlü saldırılarına karşı, ne ulusun heyecanını ve iç acısını ve ne de bundan doğan ulusal gösterileri engelleyip durdurmak için kendimde ve hiç kimsede hiçbir güç göremeyeceğim gibi, bu yüzden ortaya çıkacak olayların karşısında da sorumluluk yüklenebilecek ne komutan, ne sivil yönetici, ne de hükümet düşünürüm."

(Mustafa Kemal, Nutuk)

29 Ekim'de Ulus İlk TBMM Binası önünde yüz binlerce kişinin toplanması olayı, az zamanda geride bırakacağımız 2012 yılının en önemli olayı olarak nitelendirilebileceği gibi, Türkiye tarihinde de, kırılma noktalarından biri olarak anılacaktır.

Büyük çoğunluğu yılgınlığa düşmüş, karanlıklar ve karamsarlıklar içinde bunaltılmış, psikolojik saldırı altında ön kabullere zorlanmış, işten atılma, kaset şantajına maruz kalma, telefon dinlemesine takılma, ceza evlerine tıklma gibi yöntemlerle korkutulmaya çalışılmış, seçim üstüne seçim, referandum üstüne referandum yenilgileri almış toplumun, büyük bir kesiminden söz ediyoruz.

Devletin kurumlarına güveni sarsılmış, sınav sorularıyla geleceği çalınmış, ekmek kavgasında, etnik kökeninde, dini inancında "birbirine yan gözle bakmaya zorlanan" bir toplumdan söz ediyoruz.

Bu şartlar altında "29 Ekim'de Birinci Meclis önünde Vatan ve Cumhuriyet için halk buluşması" ne anlama geliyordu?

Birinci Ders; Millette Güven!

Halkını suçlamadan halkı için çalışan ve halkına güvenen Atatürk, bu yönüyle bize aydınlanmacı bir "yöntem" bırakmış bulunuyor. Bu yöntemin farkına varabildiğimiz ve uygulayabildiğimiz ölçüde başarıya yaklaşacağız. 29 Ekim öncesinde toplumla iç içe olmayanların, karamsarlığı ve güvensizliği temsil eden öngörülerini, bu yöntemle hiç uyuşmadığı için tepe taklak olmuştur. Oysa onlar hala biz "Atatürkçüyüz, devrimciyiz" diyorlar.

Ulus meydanında halkımız "bir araya gelme iradesi" göstermiştir. Umutları filizlendiren bu bir araya geliş, polisin şiddeti (biber gazı ve tazyikli su) arttıkça doğru orantılı olarak artmış, sonunda milyonu aşan sayılara ulaşan kitle, hiçbir olumsuzluk yaşanmamış gibi şarkılarla türkülerle Anıtkabir'in yolunu tutmuştur.

İkinci Ders; Örgütlü Güç

29 Ekim'deki halk buluşmasında, AKP'nin son zamanlarda, yandaşlarında bile yarattığı hoşnutsuzlukların etkili olduğunu belirtmekle birlikte, "Cumhuriyet kimsesizlerin kimsesidir" bilinciyle, cumhuriyetten yana herkesi çağıran ve ilmek ilmek örülmüş bir çalışmanın, "örgütlü gücün" meydana yansımaları olduğunu bilmeliyiz.

29 Ekim buluşması, hepimize bir mesaj veriyor olmalıdır. Çünkü o eylemin arkasında 34 günde yapılan 16 toplantı, yüz binlerce afiş ve el ilanı, basın duyuruları, 40 örgütün ortak iradesi ve emeği vardır. Buluşmanın öznesi milletimizdir, ancak o öznenin yolunu "demokratik kitle örgütleri" açmıştır.

Ben bu süreçte 2010 yılında Genel Başkan oldum. Atatürkçü Düşünce Derneği bu süreçten nasibini fazlasıyla aldı. Önce pek çok kişi korkup üyeliğini sonlandırdı. Yasal denetlemeler rutin dışında hızlandı. Cezalarla yıldırılmaya çalışılıyor. İncelenmiş hesaplar tekrar tekrar inceleniyor. Kısacası mali kıskaç altındayız. Pek çok kurum, üniversiteler bize salon vermiyor. Üniversitelerdeki Atatürkçü Düşünce Topluluklarıyla idarelerce engelleniyor. Ama gerçek şu; halk oynanan oyunu net gördü. Bugün gidenden çok gelen var. Çağrılarımıza halkın verdiği cevabı 29 Ekim'de, 10 Kasım'da, 13 Aralık'ta hep birlikte gördük.

Bu yıkım sürecini halkla beraber, elele aşacağız. Halkın gücüne inanıyoruz.

Ulus Meydanı; Postmodern safsatalara meydan okudu...

Bilinemezciliğe karşı belirlenirliği, hurafeye ve dogmalara karşı bilimi, anarşiye karşı kuralları, karmaşıklığa karşı netliği, hayale karşı gerçeği, bölünmüşlüğü karşı birleşmeyi, yüzeyselliğe karşı derinliği, yeniçağın uydurma inanışlarına karşı ilerlemeyi, yerel kimlikçi anlayışa karşı milleti ve devleti... savunan tavrıyla Ulus Meydanı, başta 2. Cumhuriyetçi neo liberaller olmak üzere, vatansız yaşayabileceklerini düşünen soyut yaşam gezginlerini bir hayli üzmüştür. Günümüzde çelişkiler hala dünyanın en çok tartıştığı, uğrunda savaşların yaşandığı konulardır. Dolayısıyla ideolojiler de, Ulus'ta olduğu gibi hala meydanlarda yankılanmaktadır.

Dalgalar milletimizi hep Silivri'ye sürüklemeyecek

29 Ekim okyanus dibinde büyük bir deprem ise, tsunami dalgaları da kıyılara vuracak şüphesiz. Bu dalgaların en yakını 10 Kasım'da Tandoğan'a vurmuştur. Başka hangi kıyılarda gördük ve göreceğiz bu dalgaları?

Tayyip Erdoğan'ın yeni Anayasanın yapılmasından umutsuz olduğunu belirten konuşmasında gördük. (Bknz.2 kasım 2012 tarihli gazeteler)

İktidar partisinin yasa, yönetmelik ve genelgelerini gözden geçirmesinde, yeni yasaklarında ve kurallarında gördük. (Bknz.İç işleri bakanlığının basın açıklamalarının yapılış esaslarıyla ilgili genelgesi.)

Muhalefet partilerinin hangi kitlelerin taleplerine yanıt vereceklerini yeniden gözden geçirdiklerinde, kendi içlerinde ulus meydanındaki kitleler gibi düşünenlerle düşünmeyenler arasındaki tartışmalarında göreceğiz. (Bknz. Seyit Rıza tartışmaları gibi)

Bu tartışmayı en çok yaşayacak bir başka kesim ise Emek cephesi olacak. Sendikalar Ulus Meydanında neden yer almadıklarını sorgulayacaklar.

Yurtsever solda ve sahte sol diye adlandırabileceğimiz kesimde ise benzer tartışmalar çoktan başladı. İnternet forumlarında komünistlerin parti bayraklarıyla birlikte Ulus meydanında olması gerektiğini söyleyenler çoğunlukta. Üstelik "Kemalistler AKP'den korkulmayacağını gösterdiler." Diyerek bir gerçeği de itiraf ediyorlar. Buraya vuran dalga, "Kemalistlerin devletçe korunduğu, liberal tavırlar takındığı" ön yargılarını kırarak büyüklükte mi? Bunu takip edeceğiz.

Ve elbette bir başka dalga da Silivri ve Hasdal'ın duvarlarına vuracak. Yurtsever aydınlarımıza moral, zalimlere korku taşıyan dalgalar... Peki bu etki zalimin aklını ve vicdanını rahatsız ettirecek mi? Göreceğiz..

Bir başka etki de bugüne dek olağanüstü koşulların tutum ve davranışlarıyla karşı karşıya kalmayan kendi kitlelerimize olacak. Değişen durumu somut olarak algılayan kitleler, "devrimci tutuma" daha sıkı sarılmak gereksinimi duyacaklar ve örgütsel yapılarını, bireysel fedakarlıklarını, kolektif çalışma anlayışlarını gözden geçirecekler.

29 Ekim'in gelecek tasarımı

Ulus'ta Birinci Meclis önünde buluşmak, 2012'den 1923'e dönüş özeleminde başka bir şey ifade etmiyor muydu? Bazı kesimlerde 29 Ekim halk buluşmasının gelecek tasarımı olmadığı eleştirileri yukarıda ki sorulara dayanıyor.

Sorulara soru ile yanıt verelim: **Tam bağımsızlıkçı, toplumsal eşitlikçi, kamucu, laik bir düzen** talebi, 1920'lerde başlattığımız devrimimizin devamı olmuyor mu? Ulus'ta toplanan yüz binlerin gelecek tasarımı bu kadar nettir.

Daha önemlisi, Ulus'ta toplanan halk, "merkez sağ güçlensin AKP yıpransın, Erdoğan ile Gül birbirine düşsün, AKP ikiye bölünsün" gibi beklentiler içinde değildir. Düzenin dışında, tahmin edilmeyen, beklenmeyen bir iş yapmıştır. Bunu, ancak **gelecek tasarımı olanlar** yapabilir. O halde, **bu büyük kitlenin ülke yönetimine siyasi etkileri ve yansımaları nasıl olacaktır?** Önümüzdeki süreçte en önemli tartışma konusu budur.

Sonuç olarak, koşullar bizi birlikteliğe zorlamaktadır. Vatan ve cumhuriyet birlikteliği, cepheyi genişleterek çalışmalara devam kararı almıştır. Önümüzdeki görev katılmak, katkı vermek olmalıdır.

KORKMA !

"29 Ekim 2012..."

Baskı ve Coşkuya Dair"

Tolga ARSLAN

Hükümetin yasakladığı, Anadolu'dan Ankara'ya gitmeye hazırlanan yurttaşların bindiği otobüslerin şehirlerden çıkartılmadığı, gazla, tazyikli suyla, barikatla durdurulmaya çalışılan Cumhuriyet Bayramı kutlamaları her şeye rağmen milyonlar tarafından Cumhuriyetin kurulduğu yerde "cumhur" tarafından kutlandı...

Kutlamalardan birkaç gün önce topluma korku tohumları ekildi... İstihbarat alındığı, alanda olaylar çıkacağı, kutlamaya katılanlar hakkında yasal işlem yapılacağı şeklinde haberler yapıldı... İktidar ve yavru muhalefet bu yürüyüşe katılacak kişileri, partileri ve örgütleri terörist, bölücü, darbeci olarak yaftaladı... Bu atmosfer içerisinde insanlar direnme güçlerini ortaya koydular... Ankara'ya gitmek için zorluklar içinde ayarladıkları araçlar şehirlerinden sudan sebepler ile çıkartılmadı... Farlardan biri diğerinden daha az yanyor, ceset torbanız yok vs. gibi sebeplerle araçlara el konuldu... İnsanlar bilmedikleri şehirlerde, sokaklarda araçlarından indirilip karanlığa terk edildiler... Örneğin İstanbul'dan Ankara'ya geçmesi beklenen 50 araçtan 40'ı şehirden çıkartılmadı...

Bir şekilde engellerden kurtulup Ankara'ya ulaşan yurttaşlar 1. Meclis önüne doğru ilerlemeye başladılar... Alana çıkan yollar polisler tarafından kademeli şekilde barikatlar ile kapatılmıştı... İlginç olan alana geçiş için yönlendirilen bölgede hiçbir arama kabini bulunmamasıydı... Elinizi kolunuzu sallaya sallaya bölgeye girebiliyorsunuz... Sanki birileri provokasyon olması için zemin hazırlıyor gibiydi... Elbette bu kadar yoğun baskının ve yıldırma teşebbüslerinin olduğu bir zamanda bizler de yaşanmış tecrübeleri düşünmeden edemiyorduk... 1977, 1 Mayıs'ı zihinlerde tekrar canlanıyordu... Gaz bombası atılabilir, su sıkılabilir, karışıklık çıkartılabilir diyorduk ama hiç ihtimal vermiyorduk... O kadar da olmaz, onu da yapmazlar herhalde diyorduk... Saatler 11'e yaklaştığında belirlenen alanın alacağının çok çok ötesinde bir kalabalık oluşmuştu ve sayı giderek artıyordu...

Konuşmacılar için görevli olan otobüsten şarkılar çalınıyor, alandaki insanlar zararsız bir şekilde sloganlarını atıyorlardı... Birden otobüse 20 metre mesafede bulunan panzerler, toma'lar alandaki kişileri tahrik etmeye başladı... Ardı ardına yapılan anonslar ve araçlar ile yapılan hareketler planlı bir şekilde halkı kışkırtma eylemleri... Oyun sahnelenmek isteniyordu. Konuşmacı otobüsündeki görevliler vatandaşları bu tahrike kapılmamaları için uyarıyordu... 11:15 sularında alana gaz bombası atıldı... Gazın etkisindeki bölgede bir panik yaşandı... Alanda çok sayıda yaşlı ve çocuk bulunuyordu ama polisler bu ayrıntıyı bildikleri halde, hareket alanının kısıtlı olduğu alana gaz bombası atmışlardı... İlk gaz bombasının yaşattığı panik havası dağıldıktan kısa bir süre sonra ikinci bir bomba daha atıldı... Nefes almak zorlaştı, gözler kızardı, yaşlılar, çocuklar ve hastalar için bu durum tehlike arz ediyordu... Henüz konuşma yapacak kişiler yerlerini almamıştı bile...

11:25 sularında Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Başkanı Sayın Tansel Çölaşan konuşmasını yapmak üzere mikrofonu eline aldı... Meydandakiler gazın etkisini atlattımlar bir yandan Tansel hanımı alkışlamaya bir yandan da sloganları atmaya başlamışlardı... Tansel hanım konuşmasına yaşatılan zorluklardan ve provokasyon hareketlerinden bahsederek başladı... Bir an barikatların aşıldığı haberini alandakiler ile paylaştı... Polislere teşekkür etti ve işte ne olduysa o an oldu... Tansel hanımın polislere teşekkürü henüz bitmemişken polisler alandakilerin üzerine art arda gaz bombaları attılar. Alandakiler zor nefes alıyordu... Hiç ara vermeksizin polisler insanların üzerine tazyikli su sıkıtlar... (Haberlerden öğrendiğimiz kadarıyla 2 ton) alan karışmıştı. Ezilme tehlikesi söz konusuydu. Bayılanlar, düşenler... Ölüm olmaması tamamıyla şans eseri... Bayrak açan, sallayan insanlar tekmelendi, coplandı... Alandakiler sağduyularını gösterip sonu kötü bitecek bir eylem içinde olmamıştı... Anlaşılan Valiliğin aldığı istihbarat doğruydı... Alanda yer alan polis provokasyon yapıyordu... Halk ise bu oyuna gelmiyordu... Gazın etkisinden kurtulan yurttaşlar yeniden toparlandılar... Tüm engellemelere, şiddet gösterilerine, baskılara rağmen insanlar geri adım atmıyordu... Kararlıydılar... Cumhuriyet Bayramı kutlanacak demişlerdi... Bir adım bile geri atmadılar... Bu manzara insanın tüylerini diken diken ediyordu... Halk

Cumhuriyetine sahip çıkıyordu, baskılara göğüs geriyordu... Bilinçliydi, duyarlıydı... Bu manzarayı görüp umutsuz olmak mümkün değildi...

Toparlanan yurttaşlar alandaki yerlerini aldılar... Herkes Atasına koşmak için sabırsızlanıyordu... Polisler bu direnç karşısında ne yapacaklarını bilemediler... Vatandaşlar engelleri birer birer aşarak Atasına yürüdü... Milyonlar Anıtkabir'e akıyordu... Beklenen buluşma gerçekleşti... Cumhur, Atası ile kucaklaştı...

Yalnız Ankara değil tüm ülke bu coşkuyu paylaşıyordu... Kutlamalar günlerce devam etti... İstanbul, İzmir, Antalya, Giresun, Mersin vs. aklınıza gelen bütün illerde çok büyük bir coşku ile meydanlarda Cumhuriyet kutlandı...

Sonuç olarak halk tüm korkutmalara, saldırılara rağmen, yıllardır yaşanan hukuksuzluk, gaddarlık ve operasyonlara rağmen sinmediğini, korkmadığını, yıkılmadığını dünyaya gösterdi... Yasal işlem yaparız diyenler... Yüzlerce aracı şehirlerden çıkartmayanlar... Gaz bombası ve biber gazları ile insanları zehirleyenler... Yetmezmiş gibi tazyikli su sıkıtlar, dayak atanlar...

Milli marşı "Korkma" diye başlayan bir vatanın evlatlarıyız...

Geldik, Kutladık, Yıkılmadık...

Tarih bizim direncimizi yazarken sizin ihanetinizi unutmayacaktır...

BASTİLLE - SİLİVRİ ...

Öner TANIK ADD Genel Sekreter Yrd.

29 Ekim'de Ulus'ta derneğimiz önderliğinde başlattığımız cesaret atağı, 10 Kasım'da Anıtkabir'de, 13 Aralık'ta ve 8 Nisan'da Silivri'de bir adım öteye taşındı.

Silivri'de cezaevi önüne yüz bin civarında katılımcının toplanmasında derneğimizin payı büyüktü.

Bu eylemin çözümlemesinde şu tespitleri yapmakla, tarihe not düşmüş olacağız;

Dünyanın hiçbir yerinde bir cezaevi önünde bu kadar insan toplanmamıştır. Fransız Devrimi'nin sembolik olaylarından biri olan ve devrimin başlangıç hareketlerinden sayılan Bastille hapishanesi baskını ile Silivri kuşatması eylemi birlikte anılıyorsa, insanlık, ilerleyişine devam ediyor demektir. İşte bizler, bu eylemlerden yeni yüz yılın "insan ve yurtta hakları bildirgesini" çıkarmakla görevliyiz.

Türkiye'de gericiliğin, baskının ve zulmün sembolü haline gelen ve siyasi iktidarın övünç kaynağı bir cezaevi yerleşkesi, ancak bu denli küçültülebilirdi ve heybeti ancak bu denli yerle edilebilirdi. Silivri cezaevi yerleşkesini önerimiz üzerine el ele tutuşarak çevreleyen on binlerce yurttaş, haklı bir galibiyetin sevincini yaşamayı hak etmişti. İlkel kin duygularına kapılmadan, o cezaevlerinde adil yargılamayı tesis etmekte bizlerin görevidir.

Düşünelim; Sabahın soğukunda... Uzun bir yolculuktan sonra bir dağ başındasınız ve neredeyse 13 saat boyunca ayakta bekliyorsunuz. Bu önemli bir özveri ve disiplin örneğidir.

Sabah erken saatlerde otoyolu cezaevine bağlayan yola kurulan kontrollü geçiş noktalarından geçen binlerce yurttaş cezaevine değil, bir tarlaya doğru ilerliyor ve bir noktada durduruluyor. Yurttaşlar emniyet güçlerinin kitleyi kışkırtmaya yönelik saldırısına elinde taşıdığı flamanın farklılığına bakmaksızın, müthiş bir dayanışma örneği ile en iyi cevabı veriyordu: "Bu alana toplanma iradesi bizdeyse, dağılma iradesi de bizdedir."

8 Nisan eylemi, Silivri tutsaklarına büyük moral olmuştur ve bu noktadaki öngörümüz gerçekleşmiştir. Nitekim, duruşma salonunda avukatların direnişi ile dışarıda yurtseverlerin eylemi birbirini bütünlemiştir.

Üstelik, eylemin gücüyle duruşma ertelenmişti.

Genel Başkanımız, cezaevi önündeki yurtseverlere seslendi; *"bu davada düşman hukuku uygulanmaktadır. Verilecek hüküm ne olursa olsun, karar tarihte hak ettiği yeri alacaktır. Tarih sonuçta doğruları yazacaktır."*

Evet, mesajımız açık ve netti; Tarihin ve insanlığın ileriye akışı geri döndürülemez.

8 NİSAN SİLİVRİ KUŞATMASI

Ömer ATAGENÇ

Silivri, Ergenekon davasının başlamasından bu yana hukuk terörünün simgesi haline gelmiştir. Hep istenen odur ki Silivri bir zindanın adı değil artık özgürlüğün timsali olsun...

Her geçen gün daha büyük bir kitle ve daha büyük bir coşkuyla Silivri'ye akın eden yurtsever kitle hukuk terörünü ortadan kaldırmaya olan inancını bir kez daha gözler önüne sermiştir. Hiçbir bahane göstermeden ve hiçbir engel çıkarmadan toplanabilen bu kitlenin 8 Nisan'da da Silivri'de verdiği mesaj oldukça açıktır: Kararlıyız, yıkacağız!...

"Atatürk'te birleşmeye gidiyoruz" mesajıyla yola çıkan kitleler birlik ve dayanışma mesajı vererek Silivri'ye ulaştılar. Başından beri her yurtseverin sahip olduğu inanç ve kararlılık iktidarı öylesine rahatsız etmiş olacak ki Silivri'deki büyük buluşmanın öncesinde üstü kapalı olarak tehditler savurmuş ve "Olacaklardan biz değil CHP sorumludur" türünden açıklamalar yapmıştır. Kısacası demiştir ki Silivri'de toplananların her türlü şiddete ve baskıya maruz kalması kaçınılmazdır. Ama bunun sorumlusu iktidar değildir, CHP'dir(!).

Atatürkçü yurtseverler 8 Nisan'da kendilerine uygulanacak protestoların elbette farkındaydılar ve AKP terörü hiçbir yurtsevere sürpriz olmamıştır. Fakat iktidarın bu kötü sürprizleri de kitlelerin sahip oldukları inancı bir nebze olsun kırmamıştır, kıramayacaktır...

8 Nisan'daki Silivri buluşması farklı yönlerden de dersler içermektedir. Ergenekon'un hukuk terörü olduğunu konuşmaya artık bizler açısından bir gerek bulunmamaktadır fakat ülke geneline bakıldığı zaman bunun her yerde böyle olmadığı da aşikardır. Burada iki yüzlü bir insan hakları ve demokrasi savunuculuğu vardır. Her insanı içine almayan, kendine düşman ilan ettiği fikirlerin temsilcilerini insan hakları kavramının dışında bırakan...

Dışarıda kalan büyük bir kitlenin sadece belli 1-2 başlık altında aradığı özgürlük, sandıkları kadar dar bir alanı kapsamadığını her gün bir kez daha kanıtıyor. Kendi çıkarları için içinde olduğunda mangalda kül bırakmayan özgürlük ve demokrasi savaşçıları, Silivri'de ölümle burun buruna yaşayan insanları görmezden geliyor. Belki de mutlu bile oluyor. "Ohh iyi oldu" diyor belki de. Belki de gerçekten bir rövanş hırsıyla reddediyor diğerinin yaşam hakkını...

Kavramları cisimleştiren, belli olaylara ve günlere hapseden görüşler, kendisine siyaset yapma alanı veren "ötekileştirme"nin memnuniyetiyle bıyık altından gülmeye devam ediyor. Kemalist yurtseverler, bu memleketin hiçbir insanına uygulanan zulmü kabul edemezken, demokrasi ve insan hakları demek için insanların Kemalist olup olmadığını test etmezken kendini "sol" zırlara bürüyen bu ülkenin insanlarını anlamakta oldukça güçlük çekiyor...

AKP iktidarının zulmüne rağmen bütün enerjisini Cumhuriyet devrimi ve kazanımlarına harcamakta bir sakınca görmeyen ve Mustafa Kemal'i, İslamo-faşist gerici işbirlikçilikten daha tehlikeli görenler, insan haklarındaki "insan"ın içlerini evrensel hukuka göre değil kendi keyiflerine göre doldurmaya başlıyor.

Bir taraftan da uzun zamandır gözden kaçırdığımız, bizi eylemlerimizde yalnız bırakmayan da bir HKP gerçeği var. En ön saflarda nerde olduğunu sorgulamadan, kaydı duymadan verdiği demokrasi mücadelesi sadece bizlere değil diğerlerine de örnek olacak nitelikte. Cumhuriyet devrimi kazanımları ortadan kalktığında içine düşeceğimiz buhranı gayet net bir şekilde analiz eden sosyalist solun değerli temsilcileri, önceliği diğer düşün ortaklarından farklı bir doğrultuda şekillendirmiştir. 5 kişi 10 kişi olsalar da gözleri kapalı bir "vatan" mücadelesinin içine kendini atan HKP'nin devrimci tavrı, Mustafa Kemal'e aslında tahmin ettiğimizden daha çok sayıda insanın yürekten bağlı olduğunu da kanıtıyor.

8 Nisan'ın özeti:

Yurtseverler Mustafa Kemal'de birleşiyor...

AKP terörüne karşı destek büyüyor...

Örgüt direniyor, direndikçe güçleniyor...

Saflar sıklaşıyor...

"Vatan" mücadelesi yükselerek devam ediyor...

Bayrağı bağımsızlık, önderi Mustafa Kemal...

VATAN-CUMHURİYET ve ELBET EMEK İÇİN 1 MAYIS!

Muhammet Abdullah YANARATES

2013,1 Mayıs'ı tüm Türkiye için ve tabi ki gerici-bölücü Anayasa sürecinde dik duran, yurt sever demokratik kitle örgütlerini, sendikaları ve halkı örgütleyen Atatürkçü Düşünce Derneği için büyük anlam taşımaktadır. Atatürkçü Düşünce Derneği'nin kurucusu ve önderi olduğu, 29 Ekim ve 10 Kasımlarda alanlara milyonları indiren Vatan-Cumhuriyet ve Emek Birlikteliği'ndeki Emek ibaresi de zaten bu önemin en somut delilidir. Bununla birlikte Emek mücadelesini sadece belirli tarihlere hapsedmek yerine vatan ve cumhuriyet mücadelesiyle birlikte Emek savunusunu her eylemine, mitingine konu edinmesi Türkiye özelinde emek mücadelesine büyük katkı sağlamış ve emek savunusunun sadece kürsülerde atılan hamasi nutuklardan ya da dar grupçukların marjinal eylemlerinden ibaret olmadığını göstermiştir. Zaten her eylemine emek vurgusunuda katan ve vatan ve cumhuriyet mücadelesine 'emek' ibaresini içselleştiren Atatürkçü Düşünce Derneği için 2013 1 Mayıs'ı diğer 1 Mayıs'lardan daha da fazla önem kazanıyordu. Çünkü artık Emek kaygısını vatan ve cumhuriyet kaygısı ile birleştirme vakti çoktan gelmişti, hayatiydi ve bunu Atatürkçü Düşünce Derneği kuruculuğunu ve önderliğini üstlendiği birliktelikle başarmış ve devam ettirmesi gerekiyordu. Fakat; vatan, cumhuriyet ve emek kaygısını tek potada eriten Atatürkçü Düşünce Derneği "Aslında ezilen ve sömürülen milletlerde kopmaz bağlarla bağlı kalması gereken bu üç önemli bileşeni (vatan-cumhuriyet-emek) halihazırda ve yıllardır 1 Mayıs'ları tertipleyen platformlarda sürdürmesi olanaklı mıdır?" sorusuyla, tarihteki her devrimci tavır gibi üçüncü bir yol arayışına girdi.

Üçüncü Yol:

Türk Bayrağıyla 1 Mayıs'ta Tandoğan'a

İlk iki yol bellidir. Biri katılmamak diğeri ise yıllardır düzenlenen 1 Mayıs'lara katılmak. Katılmamak, vatan-cumhuriyet-emek kavgasını emeğin bayramından mahrum bırakması anlamına geleceği için ve zaten her eylem-mitinginde kalabalıkları emek mücadelesi bilinciyle kitleleştirmesi tavrına ters düşeceği için kuşkusuz ki düşünülemezdi. Katılmaksa ADD ve mücadelesi için asıl çelişki noktasıydı çünkü; yıllardır süregelen 1 Mayıs'ların tertip komitesi DİSK ve KESK birliğinde tekelleşmiş halde, günümüz Türkiye siyasetinde Kürtçü, gerici ve bölücü tarafta kendini konumlandırmıştı. Her yıl olduğu gibi yine kutlama alanlarındaki platforma konulacak Türk Bayrağı'nın ebatı tartışılacaktı ya da kendisi(!) ve her yıl olduğu gibi alana Türk Bayrağı ile gelen gruplar anons edilmeyecek, alanda kenarlara itilecek ya da arbede çıkarılacaktı. Bununla birlikte bölücü ve Kürtçü söylemler alanda ve platformda vurguyla tekrarlanacak, alanlarda ki M. Kemal Atatürk heykellerine ilştirilen PKK paçavraları ajanslara büyük keyfile fotoğraflanacaktı.

Saydığımız, zaten herkesçe bilinen, örneklerin yanında tabi ki daha kökten karşı duruşlar vardı fakat üçüncü yol arayışına iten en görsel ve sloganik gerekçeler bunlardı. Nitekim üçüncü yol da bu ilk iki alternatifin ADD'nin vatan-cumhuriyet ve emek kavgasındaki çelişkisinden doğdu: Türk Bayrağıyla 1 Mayıs'ta Tandoğan'a!

Vatansever Mücadelenin Dışlandığı Emek Mücadelesi'nin Adı: DİSK-KESK-Türk

Emek mücadelesinin ezilen ve işgal tehlikesi altındaki milletler açısından sadece işçi sınıfının sınıf kavgasına indirgenmesi yanılgısı bir yana herhangi bir toplumda emek mücadelesi sadece 'ücret zammı' talebiyle kendini politik anlamda somutluyorsa bu mücadele hem kendisiyle çelişiktir hem de ağızlarından düşürmedikleri işçi sınıfına en büyük ihanettir! Bu ihanetin tohumlarının 1952'de Amerikan dış siyaseti gereği Sovyet Rusya tehdidi karşs Türk-iş'in kurulmasıyla atıldığı gerçeğini bilmek ve sol-sosyalist hareketlerin güçlendiği 1960'ların ortalarında Türk-iş kontenjanından Amerika'ya 'kapitalizmi besleyen sendikacılık' derslerini alıp, Türkiye'de uygulamaya koyan 4 bine yakın sendikacının varlığının hala emek mücadelesi tarihinde 'emeğe ihanet' parafında yer alması bize -keşke söylem ve eylemlerinin sadece vatansız olarak kalsa- dedirtmektedir.

Türk-iş'in vatansızlığı aşan ihanetinin, DİSK ve KESK'in kamu çalışanları ve işçi haklarını hükümetle oturdukları masalarda o masalara yumruk vurmak yerine 'ücret zammı' talebiyle koruduklarını sanmalarının çok da bir farkı yoktur. Çünkü zaten ücret zammı talebiyle daraltılmış ve sığlaştırılmış sendika programı Amerika tarafından kapitalizme zarar vermeyen usullerde Türk-iş sendikacılarına öğretilmiştir, DİSK ve KESK'in tavrıyla birebir aynıdır ve nitekim programları gibi kendileride aynı 1 Mayıs platformlarında buluşurlar.

İşçi Sınıfı Kürtleşiyor Diyen Kürtçüler!

İşçi sınıfının varlığı ve politik niteliğinin tartışmasını yapmadan, aksi halinde bu durumun düzeltilmesi üzerine yeterince katkı sağlamadan hali hazırdaki işçi sınıfının etnik karakterini tespit çalışması ile sınıf mücadelesi ya da daha geniş anlamda emek mücadelesine soyunmak bir sendikal söylem adına kuşkusuz ki büyük bir yanılgıdır. Son genel seçimler öncesi BDP İstanbul milletvekili adayı S.S. Önder 'İşçi sınıfı Kürtleşiyor' söyleminde bulunmuş kaynak olarak da DİSK'in 2009 yılı raporunu göstermişti. Bir işçi sendikasının üstelik sosyalist olduğunu söyleyen bir sendikanın memleketindeki işçileri etnisitesi üzerinden katagorize etmesi ve bunun yanında söylemlerini etnisitecilik üzerine kurup yine aynı etnisite mensuplarının ağırlıklı olarak köylülükten modern işçiliğe geçiş sürecini tamamlamayışları ve hala doğu-güneydoğu çıkmazında feodal unsurlarla beslenen ağalık düzeni altında ezilmeleri sorununa çözüm üretme konusunda söylemlerinin kısırlaşması dahası kesilmesi düşündürücüdür.

Bu tavır ve söylem bize AKP ve BDP gerici-bölücü ittifakından çıkan Kürtçü söylemleri hatırlatmaktadır ve tabi ki Bölücü anayasa çalışmalarının BOP menşeiği gerçekliği ile bağdaştırmamız için yeterli gerekçedir.

Çünkü 'İşçi sınıfı Kürtleşiyor' sonucunu çıkaracak herhangi bir araştırmanın bir işçi sendikası tarafından yapılmasına hele de bu sendika sosyalist olduğunu iddia ediyorsa gerekçesi yoktur ve yapılan araştırmanın sonucu niteliğindeki 'işçi sınıfı Kürtleşiyor' ibaresinin güncel siyasetle politize edilmesi bize bu araştırmanın KESK'in akıl başkanı için önceden ısmarlama usulü yapıldığı sonucuna varırıyor.

Vatan-Cumhuriyet ve Elbet Emek için 1 Mayıs!

Atatürkçü Düşünce Derneği Gençlik Kolları'nın 1 Mayıs öncesi basın açıklamasında söylediği şu üç cümlelik kısım aslında ADD'nin önderliğinde yapılan 1 Mayıs Tandoğan kutlamasının özeti niteliğinde : Biz ADD Gençliği olarak emek mücadelesini vatan ve cumhuriyet kavgası ile veriyoruz. Sözüm ona işçisi dışarda simit ile karnını doyururken beş yıldızlı otellerde açık büfe kahvaltı yapan sendika yöneticileri gibi yılda bir kez alanlara inmiyoruz. Türk emekçisinin sadece ücret zammı için değil bağımsızlığı ve hürriyeti için savaşıyoruz!

MİLLET NEDİR?

Editör Notu: Millet-milliyet-ırk tartışmalarının yapay biçimde tartışıldığı, bu vesileyle "milliyetçiliğin ayaklar altına alındığının" gururla söylendiği bir dönemde, Kemalist milliyetçilik tezinin de ama kaynaklarından olan Ernest Renan'ın, 11 Mart 1882 tarihinde Sorbonne'da yaptığı konuşmanın bir kısmını okurla paylaşmak istedik. (a.k. Ülkü dergisi, sayı 77, temmuz 1939, s.396 vd., Ülkü dergisi sayı 78, ağustos 1939, s.514)

Ernest RENAN

Siyaset nazariyecilerinin ekseriyetine göre millet, her şeyden evvel, bir halk kitlesi tarafından önceleri tahammül edilen sonra da unutulan fethi temsil eden bir hanedandır. Bunlara göre, bir hanedan tarafından evlilikler ve antlaşmalarla kurulan eyaletler topluluğu o hanedanla birlikte sona erer. Modern milletlerin çoğunun toprağa bağlanan ve ciddi bir merkezileşme nüvesi teşkil eden feodal menşeli bir aile tarafından kurulduğu doğrudur. 1789'da Fransa'nın sınırları ne tabii ne de zaruri sınırlardı. Kapetinger Sarayının Verdun Antlaşmasının kuyruğuna eklediği büyük bölge bu hanedanın şahsi kazancıydı. Bu ilhaklar yapılırken ne tabii sınırları, ne uluslararası hukuku ne de eyaletlerin arzusunu düşünen vardı. Aynı şekilde İngiltere, İrlanda ve İskoçya'nın birleşmesi de hanedanla ilgili bir hadisedi.

İtalya'nın bir millet olmak için bunca zaman beklemesinin sebebi de, hüküm süren hanedanlardan hiçbirinin yüzyılımızdan evvel kendini birliğin merkezi yapamamış olmasıdır. İtalya'nın kraliyet unvanını, (İtalyanlığı su götürür) İtalyan demeye imkan bulunmayan, ehemmiyetsiz sardunya adasından almış olması yeterince çarpıcıdır. Kahramanca verilen bir kararla kendi kendini yaratan Hollanda, buna rağmen Oranies Sarayı ile bir evlilik yapmıştı ve bu ittifak bozulduğu vakit büyük tehlikelere maruz kalmıştır.

Peki, bu kanun her halükârda geçerli midir? Şüphesiz hayır. Üst üste yığılan tabakalar gibi teşekkül eden (konglomerat) İsviçre ve Birleşik Devletlerin hanedanla ilgili temelleri yoktur. Meselenin Fransa bakımından açıklamasını yapmak istemiyorum. Çünkü, bu geleceğin sırlarının bilinmesini gerektirirdi. Sadece şu kadarı söylenebilir: Büyük Fransız Krallığı o kadar millî vurguya sahip bir krallıktı ki, düşüşünün ertesi günü millet onsuz da ayakta kalabilmiştir. Bunun dışında 18. Yüzyıl her şeyi değiştirdi. İnsanlık yüzyıllar süren bir alçalmadan sonra antik devrin ruhuna, kendini yüceltmeye, haklarını idrake avdet etti. Vatan ve vatandaş kelimeleri tekrar anlamlı hale geldi. Böylece, sanki beyni ve kalbi alınmış bir vücudu eski kimliği ile yaşatmak gibi cesur bir teşebbüs, tarih boyunca girişilen en kahraman teşebbüs başarı ile neticelendi.

O halde bir milletin hanedansız da var olabileceğini, hatta hanedanlar tarafından kurulan milletlerin yok olmaksızın hanedandan ayrılabilirlikleri kabul edilmelidir. Yalnız hükümdarların hakkını dikkate alan eski prensip artık muhafaza edilemez. Hanedan hakkının haricinde uluslararası hukuk (devletler hukuku) vardır. Bu hukuk hangi kritere göre kurulmalı, nasıl tanınmalı, hangi maddi olguya dayandırılmalıdır?

1. Çoğu kuvvetle ırk demektir. Feodaliteden, soyluların evlenmelerinden ve diplomasi kongrelerinden kaynaklanan suni taksimat köhnemiş, geçersiz hale gelmiştir. Halbuki ırk sağlam ve değişmez bir vaziyette durmaktadır. İşte hukuku ve meşruiyeti bu teşkil etmektedir. İzah ettiğim bu nazariyeye göre, mesela Germen ailesi, Germenliğin parçalanmış dağılmış kısımlarını, velev ki bu kısımlar istemeseler dahi, geri alma hakkına sahiptir. Germenliğin böyle bir eyalet üzerindeki hakkı, o eyalet üzerinde oturanların kendi üzerlerindeki haklarından daha güçlüdür. Böylece kralların ilahî haklarına benzer bir nevi asli hak tesis edilmektedir. Milletler prensibinin yerini etnografi (ırk) prensibi almaktadır.

Bu, büyük bir hatadır. Bu hata hakim hale geldiğinde Avrupa medeniyetini mahveder. Milletler prensibi doğru ve meşru iken, ırkların asli hakkı prensibi dar ve gerçek ilerleme için tehlikelerle doludur.

Hakikat şudur ki, saf ırk yoktur ve siyaseti etnografik tahliller üzerine bina etmek, onu önü aslan ortası keçi arkası canavar olan chimäre istinat ettirmek demektir. En asilleri olan İngiltere, Fransa ve İtalya kanın en karışık olduğu milletlerdir. Peki bu hususta Almanya bir istisna mıdır? Ne hayal! Güneyinin tamamı Gal idi, Elbe'den itibaren bütün doğusu ise slavdır. Peki söz de saf olan kısımlar hakikaten öyle midir? İşte burada yanlış anlamaların engellenmesi ve muhakkak surette net fikirlerin oluşturulması gereken meselelerden birine temas ediyoruz.

Demek ki, başlangıçta ehemmiyetli olan ırk özellikleri giderek anlamını kaybetmektedir. İnsanlık tarihi zoolojiden bambaşka bir şeydir. İnsanlık tarihinde ırk, kemirgenlerde ya da kedilerde olduğu gibi her şey değildir. Ayrıca, dünyayı dolaşıp herkesin kafatasını ölçmeye, sonra da yakalarına yapışıp "sen bizim kanımızdansın. Sen bizdensin!" demeye de kimsenin hakkı

yoktur. Antropolojik özelliklerin dışında, herkes için aynı olan akıl, adalet, hakikat, güzellik vardır. Daima hatırdı tutunuz ki, bu ırk siyaseti emin bir siyaset de değildir. Bugün onu başkalarına karşı kullanırsınız, yarın onun nasıl sizin aleyhinize döndüğünü görürsünüz. Unutabilmek, herkes için iyidir.

2. Irk hakkında söylediklerimizi dil hakkında da söylemeliyiz. Dil birleşmeye çağırır, fakat icbar etmez. Amerika Birleşik Devletleri ile İngiltere, Latin Amerika ile İspanya aynı dili konuştukları halde tek bir millet teşkil etmezler. Aksine, muhtelif kısımlarının rızası ile kurulduğu için mükemmel bir devlet olan İsviçre'de üç-dört dil vardır. İnsanda, dilden daha üstün olan bir şey, irade vardır. İsviçre'nin dil farklılıklarına rağmen sahip olduğu birlik iradesi, genellikle baskı altında elde edilen dil benzerliğinden çok daha önemli bir hadisedir.

Dil birliğini asla zecri tedbirlerle gerçekleştirmeye kalkışmamış olması, Fransa'ya şeref verir. Farklı dillerle aynı hisler ve aynı düşüncelere sahip olunamaz mı, aynı şeyler seviemez mi? Uluslararası siyaseti etnografyaya bağlamanın ne kadar katlanılmaz olacağından söz ediyorduk. Siyasetin mukayeseli dilbilimine bağlanması halinde de durum farklı değildir. Bu ilginç bilimlere tam hürriyet verelim, onlara huzurlarını kaçırarak müdahalelerde bulunmayalım. Dillere atfedilen siyasi anlam, onların ırkların alametleri görülmesinden kaynaklanıyor. Bundan daha yanlış bir şey olamaz!

rkın lüzumundan fazla vurgulanması gibi, dilin de tek başına dikkate alınmasının tehlikeleri ve mahzurları vardır. Dile aşırı değer biçildiğinde millî sayılan belirli bir kültüre hapsolunur.

Beşeriyetin genişliği içinde teneffüs edilen hür hava terk edilerek, vatandaşların dar cemaatine çekilir. Ruh için, medeniyet için bundan daha feci bir şey olamaz. İnsanın şu ya da bu dil alanına kapatılmadan, şu ya da bu ırkın mensubu olmadan, şu ya da bu kültüre dahil olmadan önce düşünen ve maneviyatı olan bir varlık olduğuna dair kaideyi terk etmeyelim. Fransız, Alman, İtalyan kültüründen evvel beşeri kültür vardı. Rönesans'ın büyük insanları ne Fransız, ne Alman ne de İtalyan'dı. Onlar, antik devirle temasları sayesinde insan ruhunun hakiki sırrını tekrar buldular. Kendilerini ruh ve beden halinde buna verdiler. Ne iyi ettiler.

3. Aynı şekilde, din de modern bir millet kurulması için yeterli temeli sağlamaz. Başlangıçta, din bizzat sosyal grupların varlığına bağlıydı. Bu gruplar da ailenin genişlemesinden ibaretti. Din ve ayinler ailenin ayinleriydi. Atina'nın dini bizzat Atina'nın (kurucularının, kanunlarının ve adetlerinin) kültürüydü.

Dogmatik ilahiyatı kapsamıyordu. Bu din kelimenin tam anlamıyla bir devlet diniydi. Bu dini tatbik etmeyi reddeden, Atinalı değildi. Esas itibarıyla kişileşmiş (taşahhus etmiş) Akropolis kültürü idi. Aglauros mabedi üzerine yemin etmek, vatan için ölmeye yemin etmek demekti. Bu din, bizdeki kura çekme ya da bayrak kültüne tekabül ediyordu. Böyle bir külte iştiraktan kaçınmak, modern toplumda askerlikten kaçınmak gibi bir şeydi. Böylece Atinalı olunmadığı beyan edilmiş olurdu. Diğer yandan, böyle bir kültürün Atinalı olmayan birisi için manası olmadığı da açıktır. Zaten bunun için, yabancıların bu kültürü kabul etmesi için

gayret sarf edilmiyordu. Atinalı köleler de bu kültürü tatbik etmiyordu. Ortaçağın bazı küçük cumhuriyetlerinde de aynı şeyler geçerliydi. Aziz markus üzerine yemin etmeyen birisi iyi bir venedikli değildi. Aziz anreas'ı cennetin bütün diğer azizlerinin üstüne yüceltmeyen birisi de iyi bir amalfi vatandaşı değildi. Sonraları zulüm ve istibdat olan şey, bu küçük toplumlarda meşruydı. Bizde yılın ilk günü aile babasına iyi dileklerimiz kadar etkisizdi.

Zamanımızda durum gayet açıktır. Artık yeknesak bir tarzda inananlar kitlesi yoktur. Her insan kendine göre, elinden geldiğince ve istediği tarzda inanıyor ve inancını yaşıyor. Devlet dini de kalmadı. Bir insan Fransız, İngiliz, Alman olabilir Ve Katolikliği, Protestanlığı, Yahudiliği yaşayabilir ya da hiçbir ibadette bulunmayabilir. Din, herkesin vicdanını ilgilendiren şahsi bir olgu haline geldi. Milletlerin katolik ya da protestan olarak ayrımı geçerliliğini kaybetti. Daha elli yıl öncesi belçika'nın kuruluşunda çok büyük bir amil olan din, bütün anlamını sadece herkesin kendi iç dünyasında koruyor. Din, kendisini halkların hudutlarını çizen bütün sebeplerden kurtardı.

4. Şüphesiz menfaat birlikteliği insanlar arasında kuvvetli bir bağdır. Peki, bir millet oluşturmak için menfaatler yeterli midir? Zannetmiyorum. Menfaat birliği ticari sözleşmeler akteder. Oysa milliyetin bir duygu tarafı vardır. Milliyet aynı zamanda hem beden hem de ruhtur. Bir gümrük birliği (zollverein) bir vatan değildir.

5. Tabii hudutların ya da coğrafyanın milletlerin ayrılışında şüphesiz büyük bir katkısı vardır. Coğrafya, tarihin en önemli belirleyicilerinden birisidir. Nehirler ırkları sevk etti, dağlar ise engelledi. Bazıları tarihi hareketleri kolaylaştırırken, diğerleri sınırlandırdı. Bazılarının iddia ettiği gibi, bir milletin sınırlarının haritaya aktarıldığına ve o milletin önemli konturları düzeltmek, kendilerine 'a priori' sınırlandırma özelliği atfedilen filan dağa ya da filan nehre varmak için zorunlu olanları ilhak etmeye hakkı olduğuna inanılabilir mi?

Bundan daha keyfi ve kötü sonuçlar doğurabilecek bir doktrin bilmiyorum. Bununla her türlü şiddet haklılaştırılabilir. Her şeyden evvel, bu sözde tabii sınırları oluşturan dağlar ya da nehirler midir? Dağların ayırdığı, nehirlerin ise birleştirdiği tartışılmaz. Fakat bütün dağlar devletleri birbirinden ayırmaz. Hangileri ayırmakta, hangileri ayırmamaktadır? Biarritz'den Tornea'ya kadar sınırlandırıcı nitelikte bir tek nehir bağlantısı yoktur. Eğer tarih istemiş olsaydı Loire, Seine, Maas, Elbe,

Oder nehirleri de, insanların temel haklarına yani iradelerine karşı gelinmesine sebep olan Rhein nehri kadar tabii hudut vasfına sahip olurdu. Stratejik sebeplerden bahsediliyor. Mutlak olan bir şey yoktur; zaruret halinde bazı fedakarlıklar yapılması gerektiği aşıkardır. Ancak bu fedakarlıkların da bir sınırı olmalı. Aksi takdirde, bütün dünya askeri arzularını gerçekleştirdi. Bu da nihayetsiz bir savaş hali demek olurdu. Hayır, ırk gibi, toprak da millet oluşturamaz. Yeryüzü, mücadele ve çalışma zemini olarak toprağı, insan ise duyguları taşımaktadır. Bir millet olarak isimlendirilen o aziz şeyin biçimlenmesinde insan her şeydir. Hiçbir maddi unsur bu kuruluş için yeterli olamaz. Bir millet, tarihin derin karışıklıklarından hasıl olan manevi bir prensiptir.

Toprak biçimlenmelerinin belirlediği muayyen bir grup değil, fikri bir ailedir.

Böyle bir manevi prensip yaratmak için ırkın, dilin, menfaatlerin, dini yakınlığın, coğrafyanın, askeri zorunlulukların yeterli olmadığını gördük. O halde daha ne lazım? Buraya kadar söylenenlerden sonra dikkatinizi daha fazla zorlamak istemiyorum.

ii

Millet bir ruhtur, manevi bir prensiptir. Bu ruhu, bu manevi prensibi aslında bir olan iki şey teşkil eder. Bunlardan biri maziye, diğeri ise hale (bu güne) aittir. Biri, zengin bir hatıralar mirasının müşterek sahipliğidir. Diğeri, birlikte yaşama arzusu konusunda mutabakat ve bir bütün halinde devralınan mirası yüceltme iradesidir. İnsan kendiliğinden olmamıştır. Fert gibi millet de, cehdler, gayretler, feragatler ve fedakarlıklarla dolu uzun bir mazinin nihai halidir. Ecdat kültüründen daha meşru bir şey yoktur. Bizi biz yapan ecdattır. Kahramanlıkla dolu bir mazi, büyük insanlar, şan ve şeref (hakikisini kastediyorum), işte üzerine millî bir ideal inşa edilebilecek beşeri sermaye budur.

Mazide müşterek bir şan ve şeref, halde müşterek bir irade, birlikte büyük işler başarmış olmak ve yine başarmak istemek işte millet olmak için gerekli şartlar bunlardır. İnsan, hakiki manasıyla, katlandığı fedakârlıklar ve çektiği ıstıraplar nispetinde sever. Kendi elleriyle yaptığı ve kendinden sonrakilere devrettiği evi sever. “sizler ne idiyse, bizler de oyuz; sizler ne iseniz bizler de o olacağız” diyen sparta şarkısı, o sadeliği içinde her ülkenin kısaltılmamış millî marşıdır.

Mazide müşterek bir şan, şeref ve acılar mirası, atide aynı programı gerçekleştirmek, birlikte ıstırap çekmek, birlikte haz duymak, birlikte ümit etmek... İşte bütün bunlar ortak gümrüklerden ve stratejik mülahazalara uygun hudutlardan çok daha fazla değere sahiptir. İşte bütün bunlar ırk ve dil farklılıkları kastedilmeden anlaşılan şeylerdir. Biraz evvel “beraber acı çekmiş olmak” demiştik. Gerçekten de müşterek ıstırap, sevinçten daha fazla birleştirir. Millî hatıralar ve yaslar zaferlerden daha ağır basar ve toplumsal gayretleri harekete geçirir.

Demek ki, millet yapılan ve yapılmaya hazır olunan fedakarlıklara ait duygunun yarattığı büyük bir tesanüt topluluğudur. Millet bir maziye icap ettirir. Fakat bununla beraber halde kendisini elle tutulur bir hadisede gösterir: birlikte yaşamayı sürdürme konusunda mutabakat ve net bir biçimde ifade edilen irade. Tıpkı bir ferdin mevcudiyetinin kesintisiz bir yaşama iddiası olması gibi, bir milletin mevcudiyeti de, bu benzetme için müsaade ediniz her gün tekrarlanan bir plebisittir. Bunun ilahi hukuk kadar metafizik, sözde tarihi hukuk kadar da huşunetli –kanlı- olmadığını muhakkak ki biliyorum.

Burada izah ettiğim fikir sistemi içinde, bir milletin, bir eyalete bir kral gibi “bana aitsin, seni ilhak ediyorum” deme hakkı yoktur. Bize göre bir eyalet, orada yaşayan insanlar demektir. Eğer bu meselede fikrine müracaat edilmesi gereken birisi varsa, orada yaşayanlardır. Bir milletin, bir memleketi iradesine rağmen ilhak ve muhafaza etmekte hiçbir zaman hakiki bir menfaati yoktur.

Milletlerin isteği her zaman için, kendisine müracaat edilmesi gereken yegane kriterdir.

Metafizik ve teolojik mücerret mülahazaları siyasetten uzaklaştırdık. Geride ne kalıyor? Geride kalan insandır, onun arzuları ve ihtiyaçlarıdır. Milletlerin bölünme ve uzun vadede dağılmasının, bu kadim organizmaları iyi ve kötü zamanlarda genellikle tam vüzuha kavuşmamış bir iradeye götüren bir sistemin neticesi olacağı ileri sürülebilir. Böyle meselelerde hiçbir prensibin ifrata vardırılmaması gerektiği aşıkardır. Bu sistemin hakikatleri sadece bir bütün halinde ve çok genel bir tarzda tatbik edilebilir. İnsanların istekleri değişir, zaten şu fani dünyada değişmeyen ne var ki? Milletler ebedi değildir. Başlamışlardır ve nihayet ereceklerdir. Muhtemelen onların yerini tedricen Avrupa Konfederasyonu alacaktır. Ne var ki, yaşadığımız yüzyılın kanunu bu değil. Bugün milletlerin mevcudiyeti iyi, hatta zaruridir. Onların mevcudiyeti, hürriyetin teminatıdır. Hürriyet ki, dünyanın sadece bir kanunu ve sadece bir hükümrani olduğunda kaybolurdu.

Ekseriya birbirleriyle rekabet halindeki muhtelif kabiliyetleri ile milletler medeniyetin müşterek eserine hizmet eder. Milletlerin hepsi, bir bütün olarak erişebildiğimiz en büyük fikri gerçeklik olan beşeriyet konserine birer nağme katar. Birbirinden tecrit olduklarında milletlerin sadece zayıf tarafları kalır. Çok zaman kendi kendime şunu söylerim: Milletler bakımından meziyet olarak kabul edilen şan ve şerefle beslenen, haliyle kıskanç, egoist ve kavgacı olan bir fert silahına davranmadan hiçbir şeyi himaye edemezdi ve yanlış yapmış olurdu. Öyle ki, böyle bir fert insanların en tahammül edilmezi olurdu. Fakat bu bozuk münferit nağmelerin hepsi bütünün içinde kaybolur. Zavallı insanlık, neler çekti ve daha hangi imtihanlar seni bekliyor! Hikmetin ruhu rehberin olsun, ki seni yürüdüğün yolu dolduran sayısız tehlikelerden korusun!

Toparlıyorum. İnsan ne ırkının, ne dilinin, ne dininin, ne nehir mecralarının ne de sıradağların istikametinin esiridir. Sağlıklı bir ruha ve ateşli bir yüreğe sahip insanlardan müteşekkil büyük bir topluluk, millet denen bir manevi şuuru yaratır. Bu manevi şuur, her bir ferdin topluluk yararına kendisinininkinden vazgeçmek suretiyle yaptığı fedakarlıklarla kuvvetini teyit ettiği ölçüde, millet meşrudur ve var olmak hakkına sahiptir. Bir milletin sınırları hakkında tereddüt hasıl olduğunda ilgili halka müracaat edilmelidir. Elbette halk bu konuda karar hakkına sahiptir. Bunlar, belki de siyasetin üzerinde duran hata işlemezleri, hayatlarını yanılmaya adayanları ve yüceltilmiş prensiplerinin yüksek seviyesinden bizim yerliliğimize acıyarak bakanları gülümsetecektir. “halka müracaat etmek, olacak şey mi bu! Bu, diplomasi ve harbin yerine çocuk saflığını ikame etmek isteyen, cılız fransız fikirlerinden biridir.” Diyeceklerdir. Bekleyelim. Bırakalım bu meta siyasetçilerin hakimiyeti geçip gitsin. Kuvvetlilerin küçümsemelerine tahammül edelim. Belki semeresiz teşebbüslerin ardından bizim ölçü dolu tecrübi çözümlerimize geri dönecektir. Gelecekte haklı olmak isteyen, bazen dışlanmışlık ve itibar görmeme durumuna düşmek zorundadır.”

Türklüğün Antropolojik İcadı

Yalın ALPAY

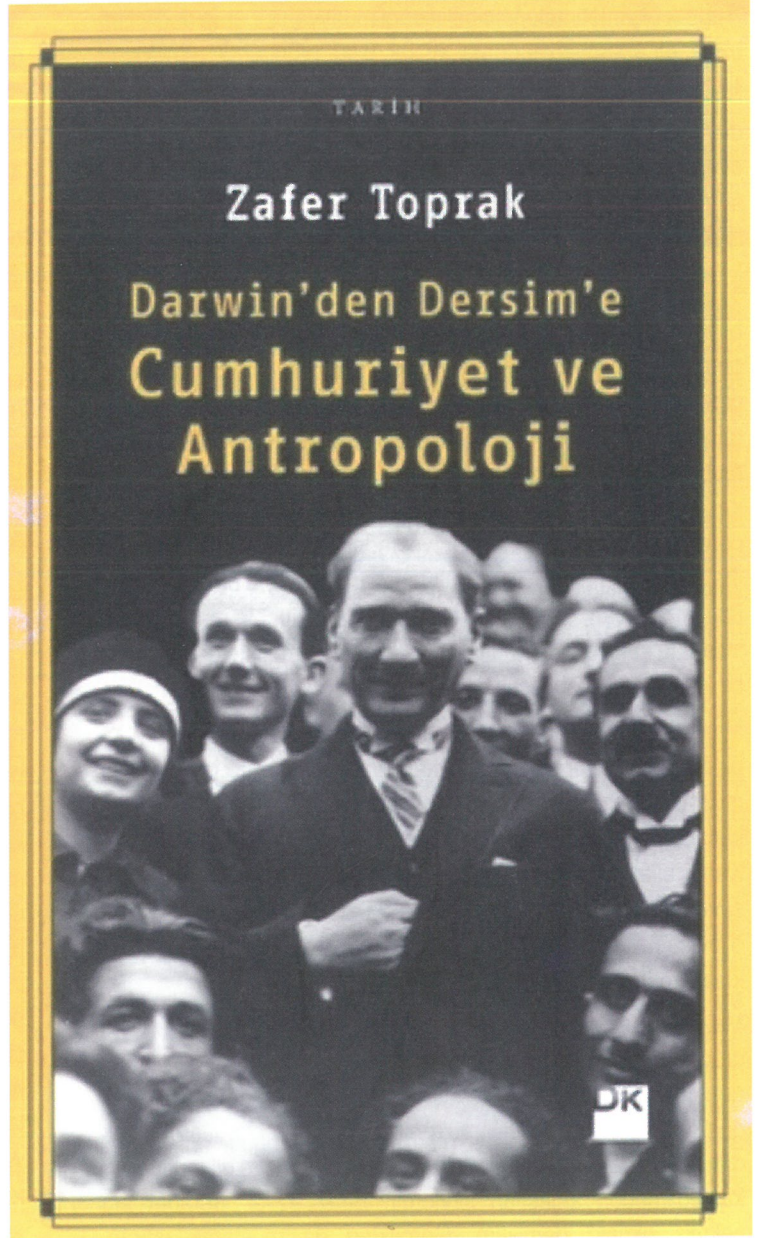
1930'lu yıllarda inşa edilen Türk kimliği aslında bir tez değil, bir anti-tezdi ve Türklük üzerine hem Osmanlı İmparatorluğu'nun hem de Batı dünyasının 'Türk' tezini çürütmek için icat edilmişti. Zafer Toprak'ın on sekiz makaleden oluşan 'Darwin'den Dersim'e Cumhuriyet ve Antropoloji' adlı kitabı, Cumhuriyet döneminde inşa edilmek zorunda kalınan Türk kimliğinin antropolojik icadına odaklanıyor.

Yirminci yüzyılın hemen başında küresel eğilimin 'ulus-devlet' adı altında; sınırları net bir şekilde çizilmiş toprak parçaları üzerinde, aynı dili konuşan ve 'aynı köklü geçmişin' ürünleri olan insan topluluklarının, kendi aralarındaki bu bağı sağlayan imgelere gönderme yaparak tasarladıkları siyasal örgütlenme biçimleri, 20. yüzyılın haritalarında büyük ve köklü değişimler yarattı.

Ulus devlet oluşturma çabalarının yapıbozuma uğratacağı ilk siyasi yapılar, doğal olarak çok uluslu olanlardı. Bu bağlamda Osmanlı İmparatorluğu toprakları birçok yeni ve bağımsız farklı siyasal yapının kontrolüne geçerek bölündü. Ve öyle görünüyor ki, bu bölünmeye en hazırlıksız yakalanan grup, Avrupa'da Osmanlı imajı ile bir tutulan, yani yönetici sınıf olarak algılanan Türklerdi. Bu yüzden 1913-1938 yılları arasındaki çeyrek yüzyıllık dönem, Türkler için bu hazırlıksız yakalanışın izlerini silebilmek yolunda büyük çabalar harcanan, ancak her adımında hazırlıksız oluşun açık bir şekilde sırttığı bir zaman dilimi olmuştur.

ELDE KALAN SON KİMLİK

Şu bir gerçek ki, Osmanlı İmparatorluğu yöneticilerinin, dağılmaya yüz tutan imparatorluğu bir arada tutabilmek için sarılacakları en son kimlik Türkçülüktü. Zira çok uluslu bir yapıyı korumak için etnik kimliklere değil, çatı kimliklere ihtiyaç vardı ve bu

nedenle imparatorluğu etnik bir kimlikle tanımlamak, diğer tüm ulusçu hareketleri kışkırtmak anlamına geliyordu. İttihat ve Terakki, Türkçü bir örgüt olsa da, Osmanlılık hareketinden yanaydı ve siyasetini de bunun üzerine kuruyordu. Ancak 1913'teki Balkan Savaşları sonunda, Balkan uluslarının imparatorluktan bağımsızlıklarını elde ederek ayrılmaları planları değiştirdi. Yeni düzende, imparatorluğun Avrupa'daki topraklarıyla birlikte gayrimüslim nüfusun da büyük bölümü kaybedilmişti. Arap yarımadası ve Anadolu'dan oluşan yeni siyasi haritada Doğu'daki 6 il dışında nüfus çoğunluğunu ezici bir şekilde Müslümanlar oluşturuyordu. Bu altı ildeki gayrimüslim olan Ermeniler, tehcir kararıyla diğer illere dağıtılınca ve bu zorunlu göç sırasında da ciddi bir Ermeni nüfusu ortadan kalkınca, imparatorluk toprakları üzerinde İslamcılık siyaseti gütmek için uygun bir ortam oluşmuştu. Fakat Arapların İngilizlerle işbirliği yaparak Osmanlı İmparatorluğu'ndan savaşıyor ayrılmaları sonucunda, Osmanlı İmparatorluğu'nun elinde yalnızca Anadolu toprakları kaldı. Bundan böyle elde bulunan tek siyasi malzeme ve kimlik olanağı Türklerdi.

OSMANLI'DA TÜRK OLMANIN ANLAMI

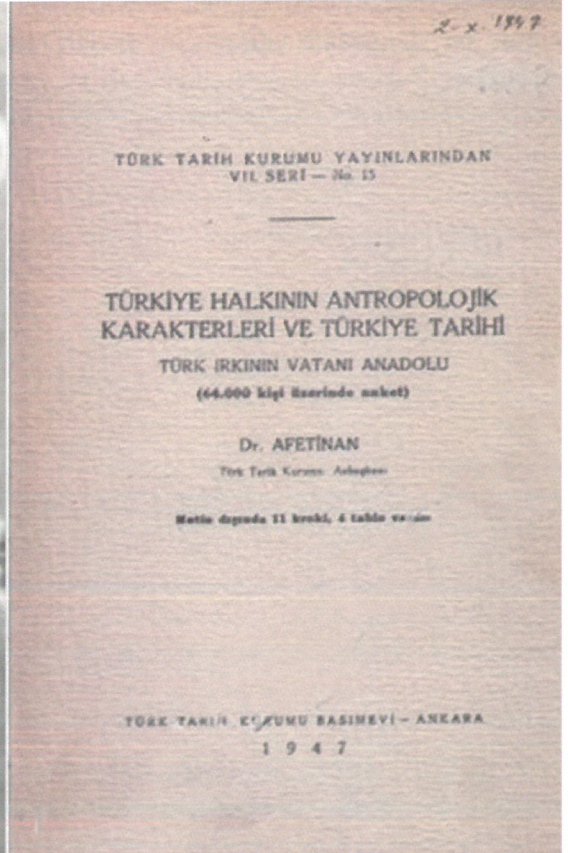
Türk kimliğiye hem içte hem de dışta kötü bir üne ve itibara sahipti. İçte, soylu Türk ailelerinin daha I. Murat'tan itibaren siyasi iktidar hesapları nedeniyle bilinçli olarak sistemli bir şekilde geri itilmesi ve devşirmelerin ön plana çıkarılması, aynı güdülerle Türklerin eğitim olanaklarının ve saray içerisinde yükselme şanslarının ortadan kaldırılması siyasi bir tercihti. Bugün Ankara'nın doğusunda Osmanlı eserlerine değil, Selçuklu eserlerine rastlamamız, Osmanlı İmparatorluğu'nun bayındırlık anlamında da Türklerin yoğun olarak yaşadığı Anadolu'yu bilinçli olarak yatırımsız bırakmaya çalıştıklarını göstermektedir. Osmanlı sarayında yöneticilik yapan devşirmelerin Türkleri 'etrak-ı bi idrak' (idraktan yoksun Türkler) olarak tanımlamaları da bu projenin metinsel göstergesiydi. 1897'de Osmanlı topraklarındaki gezisini kaleme alan bir İngiliz gezgin, 'Türk kafa' tanımlamasının, 'kalın kafalı' anlamına geldiğini yazıyordu.

Dışta da Türk kimliğinin itibarı pek parlak değildi. Türkler Avrupalı tarihçiler tarafından yağmacı, göçebe, barbar, gelişmekten yoksun, vahşi ve şiddet düşkünü varlıklar olarak tanımlanıyordu. Yani Türklük hem içeride, hem de dışarıda açık bir aşağılama ifadesiydi.

Bu yüzden sarılmak zorunda kalınan Türk kimliği, yeniden yapılandırılıp, olumlulaştırılmadığı takdirde başarısız olmaya mahkum bir siyasi girişimdi. Türk tarihinin baştan yazılması gerekiyordu ancak bu yönde ne Osmanlılardan kalan bir kaynak vardı ne de tüm tarihi baştan yazabilecek nitelikte bir

tarihçi. İşte ulusal Türk tarihi yazımı çabaları bu olumsuzlukların bağrından yola çıkmak zorunda kaldı. Zafer Toprak'ın on sekiz makaleden oluşan hacimli kitabı, yukarıda anlatılan konulara pek değinmeden, bu geçmiş yüzünden Cumhuriyet döneminde inşa edilmek zorunda kalınan Türk kimliğinin antropolojik icadına odaklanmıştır. O dönemde Avrupa'daki genel hava bilimin her şeyi çözebildiğini, her şeyin bir sayısal değeri olduğunu ve ırkın da ölçülebilir fiziksel özelliklere sahip olduğunu, bu özelliklerin de insanlar arasındaki hiyerarşiyi oluşturduğunu kabul etmişti. Avrupa merkezli bu 'bilimsel' tez, Türkleri de sarı ırka mensup bir halk kabul ederek, medeniyet üretmede aşağı bir ırk kalıbına sokuyor, Türkler bilimsel bir şekilde medeniyet kuramayan bir halk şeklinde tanımlanıyordu.

Üstün ırkların, aşağı ırkların kaderini belirlemedeki özgürlüklerine sınırsız inancın bir tezahürü olan ve 55 milyon insanın ölümüyle sonuçlanan II. Dünya Savaşı, Avrupa'nın bu ruh halini en iyi şekilde yansıtıyordu. Zafer Toprak'ın kıymetli yapıtı, Türkiye'nin, zararları II. Dünya Savaşı'nda zincirlerinden boşanırcasına ortaya çıkan 'bilimsel' ırklar hiyerarşisi görüşü bağlamında, Türkiye'nin kendisini Avrupa'nın kullandığı 'bilimsel' yöntemlerle nasıl üstün ve medeniyet kurucusu bir ırk olduğunu ileri sürmesinin tarihini anlatmaktadır. Bugün bazı araştırmacılar tarafından o dönemde ileri sürülen Türk Tarih Tezi çeşitli hırçın eleştirilere uğrasa da, tez, Türk kimliğine içte ve dışta ciddi bir itibar kazandırmış ve bugünkü Türkiye'nin varoluşu için gerekli ortamı sağlamıştır.

GENÇLİK NEREYE GİDİYOR?

Prof. Dr. Ayhan Filazi ADD Genel Başkan Yardımcısı

Yaşamın doğal döngüsü içinde edindiği deneyimlerle belirli bir olgunluğa erişmiş herkesin, henüz yaşamının baharında belirli bir deneyime sahip olmayan gençlerin davranışlarından hoşlanmadığında sorduğu bir soru: Gençlik nereye gidiyor? Tarihin yazılmaya başlanmasından itibaren her dönemde sorulan ve genellikle hoşnutsuzluğu, umutsuzluğu belirtmek amacıyla kullanılan bu sorunun daha uzun yıllar sorulacağından emin olabiliriz.

Bilgisayar, televizyon ve telefon gibi hızlı kitle iletişim araçlarının çok değil henüz 30-40 yıl önce yaşamımıza girmedikleri dönemde yetişen gençlerle günümüz döneminin karşılaştırmasını yapacak değilim. Bilginin yayılması ve erişimi kolaylaşırken elbette ki boynuz kulağı geçecektir ve değişmeyen tek şey değişimdir kuralı gereği gençlik daha ileriye gidecektir. Bundan hiç kimsenin şüphesi yoktur.

Burada ele almak istediğim konu, gençliğine önem vermeyen ulusların yoz kültürlerinin diğer toplumların kültürlerini etkilemesidir. Bilginin kolay yayılabildiği bu dönemde özellikle ABD ve diğer Batı ülkeleri gibi gelişmişlikten etkilenen ülkelerden tüm dünyaya yayılan akımlar sonucunda, gençlerde trajik sorunların ortaya çıktığı biliniyor. Bilimsel araştırmalar günümüz genç neslinin geçmişten daha özgüvenli ve iddialı olduğunu ve bunun da dengesini yitirmesine neden olduğunu gösteriyor. Bulaşıcı hastalık derecesinde yaygın bir narsizm, hayali iyimserlik, gittikçe artan oranlarda genel kaygı ve depresyon olgusu. İşin ilginç yanı özgüvenli ve özgür kişilerdeki kaygı oranının daha yüksek olması. Depresyon ilacı satışlarındaki artış bunu destekler niteliktedir.

Hep doğru bildiğimiz, özgüvenin başarıdan çok daha önemli olduğu prensibiyle yetiştirilen gençler kendilerini her şeyin üstünde konumlandırmaktadır. Ancak her hayalin gerçekleşebileceğine inanan gençler, hayatın acı gerçekleriyle yüzleşmeye ise hazır olmadıklarının farkında değiller. Bunda sinema ve dizilerin, radikal müzik gruplarının, reklamların etkileri yok değil elbet. Ne yaparsanız yapın gençler yaşatlarından, medyadan ve sosyal çevreden yoğun olarak etkilenmeye devam edecektir. Büyükler, gençlerin ancak olumlu özelliklerini destekleyerek olumsuz etkileri tersine çevirebilir. Gençler ise belirli televizyon programlarını sınırlı seyrederek, aşırı düşünmekten kaçınarak, sosyal ilişkilere değer vererek, depresyona karşı doğal yollarla mücadele ederek ve gerçekçi beklentileri geliştirerek baş edebilirler.

Çoğumuz, gençlik umutlarının yaşamın gerçekleriyle çatışmasını endişeli ve depresif bir biçimde atlatıyoruz. Eğer gençseniz, bilmenizi isterim ki yalnız değilsiniz. Yaşlıysanız, umarım gençlerin sizden çok daha farklı yetiştirildiğini ve günümüz şartlarında büyümenin çok zor olduğunu anlarsınız.

Gençliğin sıkıntılarının çözümünde Atatürkçü Düşünce Sisteminin ilaç gibi geleceği de unutulmamalıdır. Atatürk'ün konuşmaları, yaptıkları ve yazdıkları incelendiğinde, gençliğe ne kadar önem verdiği de görülür. Tarih boyunca bildiğimiz hiçbir lider Atatürk kadar gençliğe güvenmemiş, O'nun kadar gençliğe değer vermemiştir. Bu nedenle 4 ulusal bayramımızdan bir tanesini (19 Mayıs) gençlere ithaf etmiş, tüm devrimlerinin ve en büyük eseri Cumhuriyetin geleceğini gençlere emanet etmiştir. Atatürk'e göre gençlik ulusun en dinamik kesimi, geleceği ve yaşam kaynağıdır. İdealisttir ve daima en iyiyi en güzeli arar. Kendince haklının ve doğrunun yanında yer alır. Çıkarlarının peşinde değildir.

Atatürk'e göre, gençlik çağında olumsuzluğa ve verimsiz taşkınlığa yer yoktur. Bu çağ azim ve kararlılıkla ulusun daha güzel yarınlarına kavuşması için çalışma çağıdır. Bu nedenle Atatürkçü Düşünce Derneği Gençlik Kollarını oluşturan üyelerin işi daha zordur. Geleceğimizi oluşturan gençlerimiz Atatürkçü Düşünceyi öğrenmek, benimsemek, bunu yaymak ve Atatürk'ün büyük ve kutsal emaneti olan Cumhuriyetimizi koruyup kollamakla yükümlüdür. Atatürk ilkelerini yaşam felsefesi olarak kabul ederek, demokratik, laik, sosyal hukuk devletini özümsemek ve topluma yaraşır nitelikli bireyler olmak zorundadırlar. Bu nedenle başta sosyal, bilimsel, kültürel ve spor olmak üzere bilgi ve becerilerinin yatkın olduğu her alanda çalışma yaparak "fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür kuşaklar" olabilirler.

Sonuçta insanlar ne söylediğini ve ne yaptığını unutabilir. Ama asla kendilerini nasıl hissettirdiğini unutmazlar.

Sevgiyle kalın.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ GENEL MERKEZ GENÇLİK KOLLARI ÜYELERİ BELİRLENDİ.

Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Merkezi'miz tarafından Gençlik Kolları üyeleri belirlendi. 9 Mart'ta Genel Merkez'de yapılan toplantı Gençlikten Sorumlu GYK üyesi Ayhan Filazi'nin başkanlığında yapıldı. Ayhan Filazi'nin açılış konuşmasının ardından gündeme dair birçok konu üzerinde konuşularak ADD Gençliği'nin sorunlara bakış açıları tespitinde bulunuldu. Ardından görev dağılımı yapılarak bölgelerden gelenler ve Ankara'da görev alacak olan gençlerin görevleri verildi. ADD Genel Merkezindeki toplantının ardından Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün huzura çıkıldı. Anıtkabir'de Atatürk'ün huzuruna çıkan ADD Gençlik Kolları üyeleri Atatürk'e, Türkiye Cumhuriyeti'ne büyük zararlar verecek olan yeni anayasayı çıkarttırmayacaklarına dair söz verdiler. Ayrıca Başbakan'ın geçtiğimiz günlerde yaptığı "Biz Türk Milliyetçiliğini ayaklar altına aldık" ifadelerine de değinen ADD Gençlik Kolları Üyeleri "Türk Milliyetçiliği hiçbir ırkı bir başka ırktan üstün tutmamaktadır. Türk Milliyetçiliği çatı bir kavramdır ve bu ülkenin tutkalıdır. Bu tutkalı zedelemek Türkiye Cumhuriyeti'ni dinamitlemektir. Türk Milliyetçiliğini faşistlik ile bağdaştırmaksa cehaletin göstergesidir. Bizler bu cehaletin üzerine sonuna kadar gideceğiz. Tüm genç arkadaşlarımızı mücadelemizde yanımızda olmaya devam ediyoruz" dediler. Genel Merkez Gençlik Kollarında yapılan görev dağılımında;

- ADD Gençlik Kolları Genel Merkez Sorumlusu: Hüseyin Üçpınar.
- ADD Gençlik Kolları Genel Merkez Sorumlu Yardımcısı: Adem Yardımcı.
- ADD Gençlik Kolları Genel Merkez Gençlik Kolları Sorumlu Yardımcısı: Abdullah Yanarateş.
- ADD Gençlik Kolları Genel Merkez Gençlik Kolları Sekreteri: Semih İşeri.
- ADD Genel Merkez Gençlik Kolları MYK Üyesi: Mehmet Ali Kiremit.
- ADD Genel Merkez Gençlik Kolları MYK Üyesi: Gurur Akkaş.
- ADD Genel Merkez Gençlik Kolları MYK Üyesi: Muratcan Aydın.
- ADD Genel Merkez Gençlik Kolları MYK Üyesi: Tolga Karabulut.
- ADD Gençlik Kolları Doğu Akdeniz Bölge Temsilcisi: İnan TÜRKOĞLU.
- ADD Gençlik Kolları Kuzey Ege Bölge Temsilcisi: Ali Doğan Öz.
- ADD Gençlik Kolları Batı Akdeniz Bölge Temsilcisi: Kıvanç Işık.
- ADD Gençlik Kolları Güney Marmara Temsilcisi: Ömer Kaya.
- ADD Gençlik Kolları Batı Karadeniz Bölge Temsilcisi: Yalçın Dursun.
- ADD Gençlik Kolları Doğu Karadeniz Bölge Temsilcisi: Barış Ateş.
- ADD Gençlik Kolları İç Anadolu Bölge Temsilcisi: Burçak Tüter.
- ADD Gençlik Kolları Trakya Bölge Temsilcisi: Eylem Karakulak.
- ADD Gençlik Kolları İstanbul Temsilcisi: Kemal Akan.
- ADD Gençlik Kolları Doğu ve Güneydoğu Bölge Temsilcisi: Vehbi Şığva görevlerine getirilmişlerdir.

Kemalist Özeleştirme Denemesine Giriş:

RUHBANIN TEPELENMESİ ve HALKLA YOL ALMA

Ersan BARKIN

Yurt halinin nefesimizi kesmediği tek bir an dahi yok.

“Akan kanın durdurulacağı” söylemiyle son noktaya gelen devlet-terör örgütü ittifakı, öteden beri ülkedeki gayrimillî şeriatçı iktidara harç koyan “akillerin” maşalığında sürmekte.

Ortadoğu'nun yetkin taşeronu Türkiye hükümetinin Suriye 'politikası', Hatay'ın güneyinin savaşını ülkedeki silahlı muhaliflerinin ötesinde Anadolu'ya yöneltmesine neden olmakta. Kimilerinin Arap evlerinin camlarını süslemesiyle kahraman ilan ettiği Erdoğan 'basireti', Reyhanlı'da 200'e yakın insanımızın doğrudan ölümüyle sonuçlandı.

Artık göz kapanmaz halde ki, Türkiye yalnızca güney sınırlarında savaşın var olduğu bir ülke değil, doğrudan kendi davası olmayan bir savaşın içine dalan, komşularına savaşçı ihraç eden bir taşeron...

PKK pazarlıkları, ülkenin Suriye kavgasının açık biçimde tarafı olması aynı oyunun başkaca görünümüleri aslında ve tümünün varacağı noktada artık 'tek parça-üniter' bir Türkiye yok.

Öyleyse, darbe sonucunda kabul edilse dahi, 'üniter' devlet yapısını değişmez kılan, millet egemenliğini kullanan organlarının birbirlerini denetleyebildiği, gerektiğinde görevden alabildiği 'parlamentar' yapı üzerine inşa edilmiş bir anayasanın bu süreci istenen biçimde sonlandırma gücü de yok.

Bu bakımdan, aslında iç ya da dış siyasetin, 'seyis'ler neyi/nasıl göstermeye çalışırsa çalışsın birbirinden kopuk tek karesi yok. Karelerin birleşimi, Başkanlık sistemine dayalı teokratik Arap-Kürt Federasyonu.

Bu tasarının doğrudan ve yalnızca AKP hükümetiyle tanımlanması olanaklı değildir. Tasarıma AKP-Gülen koalisyonun ancak taşeronluğunu oluşturabileceği uluslar arası parmaklar hükmetmektedir. Olan bitenin dünden farkı yoktur. Karşı konmazsa Türk toprakları için bir yarın da yoktur.

Hal böyleyken, günlük siyasetin diliyle ve bugünden yarına bir çözümün peşinde koşmak beyhudedir. Sorun ne AKP hükümetinden ibarettir ve dolayısıyla ne de AKP dışındaki mevcut siyasal aktörlerle altından kalkılabilir.

Yeniden kurtuluşun kurgulanması yaşamsaldır, elbette.

Ancak bu sorumluluğu yüklenmeye kararlı Kemalistler için ilk adım, kendi var olan konumlarını belirlemek ve hakkıyla aynaya bakabilmektir, ilk kez.

Aynaya bakmaktan muradımız etraflı bir şahsi muhasebenin başlatılması zorunluluğudur. Sorulması gereken ilk soru açıktır: “Biz nerede yanlış yaptık”

Bu soru, Kemalistleri yıllardır sürdürülegelen, olan biteni karşıdakiyle tanımlama hastalığından kurtaracaktır. Cumhuriyet devletinin yaşam savaşı verdiği doğrudur ancak vakıa salt elindeki silahın namlusu tüten karşıdakinin yarattığı bir sonuç değil, aynı zamanda ve daha çok kendi yarattıklarımızın sonucudur. Zira, bu ülkede yıllar yılı Atatürk adına söz söyleyenlerin de elinde silah vardır ve yazık ki silahın namlusu başka kimseye değil, kendi mahallesine doğrulmuştur.

M.Kemal sonrasında M.Kemal'in sırtında yaşam sürdüren hiçbir asalağın ülke için söylediği tek sözü, tek gerçek programı yoktur. Bir toplumsal kucaklaşma sağlayabilecek eylem kurgusu da yoktur. Aksine, her geri gidişi 'göbeğini kaşıyan' ile tanımlama çabası, Kemalistler ile halk arasında kapanmaz hendekler açmıştır.

Milli meclisini kurduktan sonra atacağı adımları ortaya koyduğu derli toplu ilk programa “Halkçılık Programı” adı veren bir Önderin ardıgelenlerinin halka burun bükme hadleri yoktur.

Bağımsızlığın ardından, kurtuluş ve kuruluşa dair Millet Meclisinde söylenen nutkun ilk birkaç sayfasındaki “manzarai umumiye” aktarımı dışında her satırda kendi adımlarından, kendi sorumluluğundan bahsetmiş bir Önderin ardındakilerin kabahati ve sorumluluğu kendi dışında arama hakkı da, yoktur.

Ülke yangın yeridir, doğru. Yangın yerinde bugünü düşünmeden yarını planlamanın bir gerçekliği yoktur, doğru.

Ancak yangını söndürmek kadar gerekli olan, ardından yeni inşayı adım adım düşünebilmek, kurgulayabilmektir.

Aksi halde, siz devrim yaparsınız, yarına dair yazılı hale gelmiş ya da zihninizin içinde kalmış tek kurgu hatta hayal dahi yoktur. Olağanüstü dönemi sonlandırıp görevi halka devrettiğinizden bir adım sonrasında devrimle kovduklarınız tepenizde belirir. Hem de millet eliyle. Ülke bu basiretsizliği az yaşamamıştır. Neredeyse her askeri müdahalenin, lafı eğmeden aktaralım, darbenin birkaç saniye sonrasında milletin iktidarı tankın paletleri altından çıkarması nasıl açıklanabilir!

Basiret sahibi olmayanlar bu vakıayı pirinçle, kömürle, Reşat altınla açıklamaya çalıştı yıllardır. Eğer saptamaları doğruysa bize susmak düşer.

Eğer, eğitim hakkından mahrum edilmiş, yıllardır başına vurulmuş bir halkın önüne sandık konduğundaki tercihlerini başka biçimde açıklamaya kafa yoracak ve 'yalnızca halka güvenerek' yola koyulacak, kenetleyelim avuçlarımızı.

Zira, Türkiye bugün "akiller" ile, Hablemitoğlu'nun 10 yıl önce tanımladığı biçimiyle, "bir aydın ihaneti" yaşadığı kadar, 'yalnızca halka güvenmek'ten söz eden Mumcu tipi aydınlara karşı, halkı 'bidon'la tanımlayan 'çok cumhuriyetçi' plaza aydınlarının yarattığı harabiyeti atlatmaya çabalamaktır.

Enkazın kalktığı yerde M.Kemal halkıyla kucaklaşacaktır, etiyle kemiğiyle.

İlerleyen zamanda üzerine çokça kafa yoracağımız biçimiyle, Kemalistlere düşen kendi 'ruhban sınıfı'nı tepelemektir. Zira M.Kemal'in olduğu yerde araçlara yer yoktur, ne ruhban ne de moderne çağ siyaset peygamberlerine.

Sürecin anahtarları:

Üretmek, yeniden...

Paylaşmak, yeniden...

Dinlemek, yeniden...

Beraber yol almak, ilk kez...

Yol çetin, uzun ama gelecek, aydınlık...

ADD Genel Yönetim Kurulu Sonuç Bildirgesi 6-7 Nisan 2013

6-7 Nisan 2013 tarihinde toplanan ADD GYK, örgütsel işleyişe ilişkin almış olduğu kararlar dışında ülke gündemine dair aşağıdaki konularda görüş birliğine varmıştır. 1950'den bu yana süren karşı devrim Türkiye'yi çok hazin bir noktaya getirmiştir. Karşı devrim süreci bu biçimde sürerse, ülkemizin çok daha feci durumlara sürükleneyeceği muhakkaktır.

Zira, karşı devrim bugün çabalarını T.C. Anayasası'nın değişmez maddelerini hiçe sayarak, 'yeni bir anayasa kurgusu' etrafında yürütmektedir. Yeni anayasa çalışmalarında gözlemlediğimiz temel yöneliş Sevr'in ve BOP'un bir uygulaması olarak Türkiye'nin parçalanması ve Ortadoğu'daki iki devlet modelinden esinlenerek şeriat diktatörlüğünün oluşturulmasıdır. Karşı devrim iktidarı, 'Anneler ağlamasın' ve 'Barış olsun' gibi masum ve alkışlanacak kavramlara sığınarak terör örgütünün dikte ettiği ve aslında emperyalizmin dayattığı programı devlet politikası biçiminde uygulamaktadır.

Anayasanın devlet yapısına ilişkin hükümlerini ortadan kaldırmak ve bölgesel özerklik yaratmak demokratik çözüm getirmek yerine parçalanmanın önünü açacaktır. Zira basit bir Osmanlı tarihi bilgisi de gösteriyor ki, emperyalizmin baskısı altında özerklik kısa zamanda bağımsızlıkla sonuçlanmaktadır.

Böylesi bir yönelişin çok kanlı sonuçlar doğurduğunu ve asıl o zaman anaların ağladığını Rumeli ve Anadolu tarihi hatta yakın geçmişte Yugoslavya'nın parçalanması bize öğretmektedir.

Karşı devrim iktidarının anayasa taslağı incelendiğinde, Atatürk devrimi ve laikliği toptan tasfiye etmek niyeti sırtmış bulunmaktadır. Artık karşı devrim iktidarı şeriat diktatörlüğü hedefini gizleme ihtiyacı dahi duymamaktadır. Bu aşamadan sonra süreçten en çok mağdur olacak olan kadınlarımızı ortaçağ karanlığı beklemektedir.

Emperyalizmin desteğiyle karşı devrimin işlemekte olduğu başka bir cinayet de Tanzimattan bu yana binbir çaba ve zahmetle oluşturulmaya çalışılmış olan hukuk devletini yerle bir etmekte oluşudur. Yüzlerce yurtsever adalet diye maskelenmek istenen bir maskaralıkla yıllardan beri hapislerde çürütölmektedirler.

Adalet cihazı o denli kirlenmiştir ki, insanların gözünde adalet diye bir umut ve güvence artık kalmamıştır.

Bu büyük cinayete karşı halkımızın 8 Nisan'da Silivri'de gerçekleştireceği haklı eylemi yürekten destekliyoruz. Biz de orada olacağız.

Bu karanlık yöneliş karşısında ADD tarihsel sorumluluğunu yerine getirecek, Türkiye'nin dört bir yanında hatta kapı kapı dolaşarak halkla beraber bu gidişe izin vermemekle kalmayacak, Atatürk devriminin aydınlığını güzel yurdumuzda egemen kılacaktır.

Bu bütün ADD'lilerin andıdır !

ADD İstanbul Bölge Toplantısı Sonuç Bildirgesi

Atatürk ilke ve devrimlerini koruma ve yaşatma amacıyla kurulmuş olan derneğimiz 4-5 Mayıs 2013 tarihlerinde İstanbul'da gerçekleştirdiği çalıştayda oybirliğiyle aşağıdaki kararları almıştır. Kamuoyuna duyururuz.

ADD İstanbul Şubeleri,

1- Türkiye Cumhuriyeti'ne, ülkemizin bölünmez bütünlüğüne, üniter yapımıza, Atatürk ilke ve devrimlerine "Yeni Anayasa" ve "Barış Süreci" adlarıyla yapılan saldırının farkındadır. Sevr'i canlandırmaya çalışan BOP'çular, bölücüler ve yerli işbirlikçileriyle mücadelede kararlıdır.

2- Ekonomik, siyasal, kültürel açıdan tam bağımsız Türkiye hedefine ulaşmak, aklı ve bilimi egemen kılmak, devrim karşıtlarıyla mücadele etmek için, başta "Vatan, Cumhuriyet ve Emek Birlikteliği" olmak üzere tüm yurtseverlerle ortak eylemler yapacaktır.

3- Her gittiği yerde tepkiyle karşılanan sözde "akıl adamlar" yerine, halkımız tarafından kabul görmüş, aydın, sanatçı, bilim insanı ve emek örgütleri temsilcilerinden oluşan yurtsever heyetlerle, "Barış Süreci" ile Türkiye'nin başına örülmek istenen çoraplar ve gerçekler vatandaşlarımıza anlatmaktadır ve bu çalışmalara devam edilecektir.

4- Türkiye Cumhuriyeti'ni ortadan kaldırmaya, Atatürk'ü itibarsızlaştırmaya, ulusal değerlerimizi yıpratmaya, önemli tarihsel günleri ve bayramlarımızı unutturmaya çalışanlara inat; 19 Mayıs'ta Ulusal Kurtuluş Savaşı'mızın başladığı yer olan Samsun'da olacaktır.

5- Türkiye Cumhuriyeti'nin temellerini yıkacak olan "Yeni Anayasa" çalışmalarına karşı, siyasi partileri uyarmaya, halkımızı bilinçlendirmeye devam edecek, eylem ve toplantılarını sürdürecektir.

6- Hedeflediğimiz aydınlık, uygar geleceği kuracak olan gençlerimizin etki ve gücünü artırmak için çalışmalar yapacaktır.

7- İktidarın Türkiye Cumhuriyeti'ni, gerici, karanlık, gayri milli bir devlet dönüştürme hedeflerini gizlemek için yarattığı yapay gündemlerle vakit geçirmeyecektir.

8- Geleceğin, tüm baskı ve saldırılara rağmen halkımızın daha büyük bir sevgi ve inançla sarıldığı Atatürk ilke ve devrimlerinin yaşatılmasında, geliştirilmesinde olduğunu heyecan ile görmektedir. Bu coşku arttırılacak ve birliktelik güçlendirilecektir.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ KOZAN ŞUBESİ TİYATRO ETKİNLİĞİ DÜZENLEDİ.

Kozan'da,

Atatürkçü Düşünce Derneği Kozan Şubesi'nce, belediye sinemasında düzenlenen etkinlikte, Samsun Sanat Tiyatrosu oyuncular, Oktay Şenol'un yazdığı, Uğur Taşkın'ın yönettiği "Ben çöp değilim" adlı çocuk oyununu sahneledi.

Tek perdelik müzikal oyunda, çocuklara, çevrenin temiz tutulması, çöplerin ayrıştırılması, katı atıkların geri dönüşüme kazandırılması konularında eğitici mesajlar verildi.

Oyunu okul müdürleri, öğretmen ve ilköğretim okulu öğrencileri izledi.

ADD SİVAS ŞUBESİ DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜNDE KARANFİL DAĞITTI

Sivas'ta, Cumhuriyet Kadınları Derneği ve Atatürkçü Düşünce Derneği'nce bir tekstil fabrikasında çalışan kadınlara 8 Mart Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla karanfil dağıtıldı.

Sivas'ta, Cumhuriyet Kadınları Derneği ve Atatürkçü Düşünce Derneği'nce bir tekstil fabrikasında çalışan kadınlara 8 Mart Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla karanfil dağıtıldı.

Cumhuriyet Kadınları Derneği Sivas Şube Başkanı Nurten Yanalak, "Burada çalışan tekstil işçisi kadınlarımıza bir karanfil vererek, o kadınlarımızı yad etmek istedik. Bu kadar kadına istihdam sağlayan tekstil firmamızın sahibine de çok teşekkür ediyorum. Tüm kadınlarımızın 8 Mart'ını kutluyorum" dedi.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ TRAKYA ŞUBELERİ GENÇLİK KOLLARI TOPLANTISI DÜZENLEDİ.

Tekirdağ Şubesi'nin ev sahipliğinde yapılan toplantıya Tekirdağ Şubesi Gençlik Kollarının yanı sıra Çorlu ve Edirne Şubelerinin Gençlik Kolları üyeleri de katılım gösterdi.

Toplantının sonucunda gençler bir sonuç bildirgesi hazırladı. Hazırlanan sonuç bildirgesinde; "Önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün " Gençler ! Vatanın bütün ümit ve istikbali size, genç nesillerin anlayış ve enerjisine bağlanmıştır." sözünden hareketle, vatanımızın içte ve dıştaki düşmanlarca nasıl büyük bir uçuruma sürüklendiğinin farkındayız. Bu duruma tepkisiz

kalmayarak halkı bilinçlendirmeyi kendilerine vazife edinmiş insanlarımıza karşı nasıl tepki gösterildiğini biliyoruz. Demokrasilerin en güzel örneği olan " eleştiriye " ülkemiz yöneticilerinin nasıl tahammül edemediklerini, basınımızın tarafsız temsilcilerince öğrenebiliyoruz. Tüm bu karalama kampanyalarına, korkutma, sindirme, bezdirme çabalarına rağmen " Bolu Beyinin " uykularını kaçırmak için korkmadan, yılmadan çalışmalarımıza devam ediyoruz ve edeceğiz. Vatanın bütün ümit ve istikbalinin bize, bizim anlayış ve enerjimize bağlandığının bilincindeyiz. Karanlıklardan aydınlığa çıkmak için izleyeceğimiz yolda Mustafa Kemal Atatürk'ten aldığımız bilinç ve enerji ile yurdumuzun dört bir yanındaki insanlarına, ülkemizi getirdikleri noktada kazandıklarını sanan hainlere sesleniyoruz ;" Biliniz ki gençlik vazifesinin başındadır. Ve şüphe yok ki kazanacaktır." diyerek Büyük Önder'in izinde olduklarını haykırdılar.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ ALANYA ŞUBESİ'NCE DÜZENLENEN MARATONUN 14.AYAĞI YAPILDI.

ATATÜRKÇÜ Düşünce Derneği (ADD) Alanya Şubesi'nin düzenlediği 14'üncü Atatürk Yarı Maratonuna 124 sporcu katılmıştır. Atatürk Anıtı önünden başlayan 21,1 kilometrelik yarı maratona 120 erkek ve 4 kadın sporcu katılım sağlamıştır. Erkeklerde 01.12.27 süreyle Trabzonspor'dan Murat Kaya 1'inci olurken ferdi sporculardan 01.13.42 süreyle Murat Gültekin ise 2'nci olmuştur. Mustafa Küçük ise 01.14.34 süreyle 3'üncülüğe hak kazanmıştır. Kadınlarda ise ilk 3.sırayı Başkent Gençler ve Masterler Atletizm Spor Kulübü sporcuları paylaşmış, Nursel Yıldız 01.19.26 süreyle 1'inciliğe, Yeliz Ayyıldız 01.34.43 süreyle 2'nciliğe, Ümmü Nihal Tırpan 01.54.21 süreyle 3'üncülüğe hak kazanmıştır.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ ÇANAKKALE ŞUBESİ GENEL KURUL YAPTI.

Atatürkçü Düşünce Derneği Çanakkale Şubesi 10.Genel Kurulunu gerçekleştirdi.

10.ncusu yapılan genel kurul sonrasında yapılan ilk toplantıda görev dağılımı yapıldı. Şube Yönetim Kurulu Başkanlığına Yrd.Doç.Dr.Necmi Akyalçın seçilirken ,şube başkan yardımcılığına Önder Ergül, şube saymanlığı görevine Turgut Arıç, şube yazmanlığına Sami Girgin, yönetim kurulu üyeliğine ise Hamdi Yıldırım, Nail İlbars ile Hüseyin Şen'in üye olarak görev almışlardır. Denetleme Kurulu Başkanlığı'na ise Hicran Ayşe Balcı, Disiplin Kurulu Başkanlığı'na Dr.Zafer Doğan, Genel Merkez Delegeliğine ise Mehmet Emin Şevik, Ayşe Hicran Balcı ve Cengiz Sayan seçilmiştir.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ FETHİYE ŞUBESİ'NCE KERMES DÜZENLENDİ

- Atatürkçü Düşünce Derneği Fethiye Şubesi, eğitime katkı amacıyla yiyecek kermesi düzenledi.

Kermesten elde edilen gelirle eğitim ve kamu alanlarındaki çalışmalara destek verilecek. Kermese Fethiye Belediye Başkanı Behçet Saatçı da katılım gösterdi. ADD Fethiye Şube Başkanı Güngör,"Arkadaşlarımız yardımlaşma ve dayanışma duygusuyla kermesi hazırladılar. Kermesin derneğimize katkısı, hem sosyal birlikteliği sağlamak, hem de eğitim ve kamu alanlarındaki çalışmalarımıza bir katkı sağlamasıdır" dedi ve Fethiye Belediye Başkanı Behçet Saatçı'ye desteklerinden ötürü teşekkür etti.

Fethiye Belediye Başkanı Behçet Saatçı ise, "Atatürkçü Düşünce Derneği'ne anlamlı kermes için kutluyoruz"diye konuştu.

Fethiye Belediye Başkanı Behçet Saatçı ise, "Atatürkçü Düşünce Derneği'ne anlamlı kermes için kutluyoruz"diye konuştu.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ SAMSUN ŞUBESİ'NCE KÜTÜPHANE ÇALIŞMASI BAŞLATILDI.

Atatürkçü Düşünce Derneği Samsun Şubesi tarafından Canik Yayla Köyü İlkokulu'na kütüphane kuruluyor.

Atatürkçü Düşünce Derneği Gençlik Kolları Doğu Karadeniz Bölge Sorumlusu Barış Ateş, 'in öncülüğünde yürütülen çalışmada Canik Yayla Köyü İlkokulu Müdürlüğü'nün ve Canik Kaymakamlığı'nın izniyle Kütüphane kurma çalışmalarına başlandı. 21 öğrencisi olan okula kütüphane kurularak yaklaşık bin kitap bin kitap yardımıyla kazandırılacak. Kütüphanesi olmayan köy okulları kalmasın diye yola çıkan şube gençleri Canik İlkokulunun boş olan bir odasını değerlendirerek odayı kütüphane haline getirdiler. Köylerde öğrenim gören öğrencilerin şehirlerde öğrenim gören diğer öğrencilere göre daha kısıtlı imkanlara sahip olduklarını ama her ne olursa olsun okumak istediklerini söyleyen gençler, "kitapları aldıklarında onların mutluluklarını görmek bizi çok mutlu etti ve bu etkinliğimizin amacına ulaştığını buradaki öğrencilerin sevincini görünce anladık" diye konuştular. Canik Yayla İlkokulu Müdürü ve öğretmeni Şeref Dağlı ise, kütüphaneyi kurmak için çalışmalarını sürdüren Atatürkçü Düşünce Derneği Samsun Şubesi'ne teşekkür etti.

Atatürkçü Düşünce Derneği

(ADD) Söke Şubesi tarafından düzenlenen "Tarihsel Süreçte Türk Kadını" konulu panel ilgi gördü.

Panel ADD Aydın Gençlik Kolları, ADD Söke Gençlik Kolları ve ADD Kuşadası Gençlik Kolları'nın ortak çalışması ile gerçekleştirildi.

Söke Belediyesi Recep Yazıcıoğlu Kültür Salonunda gerçekleşen panel öncesinde ADD Söke Gençlik Kolları müzik grubunun dinletisi yer aldı. Etkinlikte açılış konuşmasını ADD Kuşadası Gençlik Kolları Başkanı Canberk Yıldız yaptı. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününün önemine değinen Canberk Yıldız'ın konuşmasının ardından panel ADD Aydın İli ve İlçeleri Eşgüdüm Başkanı Alper Tunga Göçmen ve ADD Söke Gençlik Kolları sorumlusu Ayşe Karbuz'un sunumuyla devam etti.

Alper Tunga Göçmen Türk kadının tarihteki konumunu değerlendirirken sunumunu slayt gösterileri ile canlandırdı. Daha sonra sunumu devralan Ayşe Karbuz kadınların ekonomide, siyasette, ailede ve toplumsal yaşamdaki yerini ve Türk kadının bugününü baz alan bir konuşma yaptı.

Söke'de ilk panelini Söke'de gerçekleştiren ADD Gençlik Kolları bir sonraki panelini 15 Mart Kuşadası olarak belirledi.

Gecenin sonunda ADD Söke Şubesi Başkanı Cafer Şahin, ADD Kuşadası Başkanı Perihan Saralp ve araştırmacı yazar ADD Kuşadası şubesi eski başkanı Nail Topal gençlere teşekkür plaketteğini verdi. Gecenin sonunda güzel bir sürprizle Söke ADD Gençlik Kolları adına Ayşe Karbuz derneğin onursal üyelerinden Ruhsal Karadeniz'e "Aydın Cumhuriyet Kadını" tanımlaması yaparak bir plaket verdi.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ KARŞIYAKA ŞUBESİ, KURULUŞUNUN 18. YILINI KEYİF RESTAURANT'TA KUTLADI.

Geceye aileleri ile katılan dernek üyeleri ve davetliler gece boyunca eğlendi. Gecede konuşma yapan Yönetim Kurulu Başkanı Mustafa Kemal Öcal, "Bu tür kutlamalar törensel gibi gözükse de çok önemlidir. Bir araya gelerek, birliktelik anlayışının gelişmesine katkı sağlar. Atatürkçü Düşünce Derneği, en büyük demokratik kitle kuruluşudur. Türkiye'nin siyasal, ekonomik, kültür gelişiminde çok önemli katkıları olan örgütsel yapı kararlılığını göstermektedir" dedi.

ADD ESKİŞEHİR ŞUBESİ GENÇLİK KOLLARI MUAMMER AKSOY VE DEVRİM ŞEHİTLERİNİ UNUTMADI.

Atatürkçü Düşünce Derneği Eskişehir Şubesi Gençlik Kolları tarafından "Muammer Aksoy ve Devrim Şehitlerimizi Anıyoruz" adlı etkinlik düzenlendi. Eskişehir Taşbaşı Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen etkinliğe konuk olarak, ADD Genel Sekreter Yardımcısı Av.Ersan BARKIN, Ergenekon ve benzer davaların avukatı Av.Hüseyin ERSÖZ, ADD Genel Merkez Kurucu Üyesi ve ADD Eskişehir Şubesi Kurucu Başkanı Ayyuk ERENBERK konuşmacı olarak katılırken ADD Gençlik Kolları Eski Başkanlarından Hüseyin ÇETİN'de oturumu yönetti.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ KONAK ŞUBESİ TARAFINDAN "UMUT KONAĞI" ADLI ÇALIŞMA BAŞLATILDI

Atatürkçü Düşünce Derneği Konak Şubesinin başlattığı Umut Konağı sosyal sorumluluk projesinin ailelerle tanışma aşaması tamamlandı.

ADD ORDU ŞUBESİ - ADD DOĞU KARADENİZ AYDINLANMA TOPLANTISI

Atatürkçü Düşünce Derneği Doğu Karadeniz Şubeleri tarafından ADD Ordu Şubesi'nin ev sahipliğinde "Aydınlanma Toplantıları" adında bir etkinlik düzenlendi. Hukuk ve Demokrasi başlığı ile düzenlenen etkinlikte açılış konuşmalarını ADD Ordu Şubesi Başkanı Av. Haluk TÜRKMEN, ADD GYK Üyesi ve Doğu Karadeniz Bölge Sorumlusu Osman Nuri APAYDIN yaptılar. İki oturum şeklinde gerçekleşen etkinliğin oturum başkanlığını Ordu Barosu Eski Başkanı Av. Atilla ÖNAL yaptı. İlk oturumda Yargıtay Eski Cumhuriyet Başsavcısı Sabih KANADOĞLU ve Ordu Belediye Başkanı Seyit TORUN konuşmalarını yaparken, ikinci oturumda ise ADD Genel Başkanı Tansel ÇOLAŞAN ve ADD Genel Sekreter Yardımcısı Av. Ersan BARKIN konuşmacı oldular.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ KIRKLARELİ ŞUBESİ KESİNTİSİZ NUTUK OKUTTU

Atatürkçü Düşünce Derneği Kırklareli Şubesi öncülüğünde, 28 sivil toplum örgütünün desteğiyle 10 Kasım Atatürk'ü Anma Günü dolayısıyla Şevket Dingiloğlu Parkı'nda okuma etkinliği düzenlendi. Etkinlikte 406 gönüllü, 639 sayfalık Nutuk'u kesintisiz olarak 28 saat 13 dakikada okudu. Sabah 09.30'da başlayan okuma 28 saat 13 dakika sürdü. Akşam okumalar meşaleler altında gerçekleşti. Halkın yoğun ilgi gösterdiği etkinliğe katılan herkese birer Nutuk hediye edildi.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ KÜTAHYA ŞUBESİ GENÇLİK KOLLARI 18 MART'TA ÇANAKKALE ŞEHİTLERİ ADINA YÜRÜYÜŞ VE BASIN AÇIKLAMASI DÜZENLEDİ.

Atatürkçü Düşünce Derneği Kütahya Şubesi Gençlik Kolları üyeleri 18 Mart Çanakkale Zaferi haftası nedeniyle Kütahya Cumhuriyet Caddesi'nde bir etkinlik düzenledi.

Kütahya halkının da yoğun ilgi gösterdiği etkinlik şube önünden yürüyüşle başladı Atatürk Anıtı önünde yapılan Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın okunmasından sonra Cumhuriyet Caddesi'ne yürüyen gençler orada bir basın açıklaması yaptılar. Gençlik kolları başkanı Hasan KOÇYİĞİT yaptığı açıklamada "Çanakkale'de Atatürk'ün izleri silinmeye çalışılıyor. Ak sakallıların savaşa yardım ettiği Atatürk'ün olmadığı beyinlere yerleştirilmek isteniyor. Bu şekilde hurafelerle kandırılmaya çalışan halka bunun doğru olmadığını her fırsatta anlatıyoruz ve anlatmaya devam edeceğiz. Çanakkale bir milletin neler yapabileceğinin, toprağına kaseden emperyalizme nasıl tokat vuracağını göstergesidir. Şehitlerimizi başta Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşları olmak üzere saygıyla anıyoruz ve minnettar olduğumuzu belirtmek istiyoruz" diye konuştu.

Liseli gençlerin seslendirdiği Çanakkale Türküleri'nin ardından etkinlik sona erdi.

ADD'LI GENÇLER EĞİTİM VE DOSTLUK KAMPINDA BULUŞTU

Atatürkçü Düşünce Derneği tarafından bu yıl 4. sü düzenlenen, Köyceğiz Eğitim ve Dostluk Kampı başarıyla gerçekleştirildi. Genel Sekreter yardımcısı Öner TANIK sorumluluğunda, 22-28 Temmuz tarihleri arasında yapılan kampta, Türkiye'nin dört bir yanından gelen gençler bir çok etkinlik, eğitim ve eğlence faaliyetlerinde bulundu.

Kampı Köyceğiz Belediye Başkanı Salih Erbay, Muğla milletvekili Ömer Süha Aldan ve Muğla şubesi yönetim kurulu üyesi Burak Erbay ziyaret ettiler.

Genel Sekreter yardımcısı Öner Tanık, GYK Üyeleri Prof. Dr. Sina Akşin, Lütfü Kırayoğlu, Genel Denetleme Kurulu üyesi Mahmut Demir, Fethiye şube başkanı Güngör Berk, senarist Hakan Evrensel ve Ömer Atagenç tarafından eğitim seminerleri gerçekleştirilerek, katılımcı gençlerin ideolojik, tarihsel ve güncel konularda gelişimlerine katkı sağlandı.

Kampın üçüncü günü Lozan Antlaşmasının 89. yıl dönümü kapsamında çevre ilçelerdeki ADD üyelerinin de katılımıyla Köyceğiz merkezindeki İsmet İnönü Anıtı'na çelenk koyularak

basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada Lozan'ın kazanımları ve bugünkü güncel duruma değinildi ve Lozan'ın önemi vurgulandı.

Kamp sırasında Batıkent şube üyesi Filiz KARABULUT tarafından el becerileri kursu ve Esenler şube üyesi Timur Osman Gezer tarafından fotoğrafçılık kursu verildi.

Kamp programı içerisinde satranç, tavl, futbol turnuvaları düzenleyen gençler birlik ve dayanışma duygularını pekiştirdiler ve dostluk duygularını güçlendirdiler.

Satranç turnuvasında birinciliği Uşak şubeden Umut Danışmaz, tavl turnuvasında ise Esenler şubeden Tuğba Tetik kazanırken, Futbol turnuvasında kazanan takım adına Beşiktaş şubeden Aytuğ Köse, El becerisi kursunda ise Gökçe Filazi birincilik ödülü olarak kitaplarını aldılar.

Sıcak havanın etkilerini Köyceğiz Gölü ve yakın çevre sahillerinde serinleyerek gideren gençler bir sonraki kamp yılında yeni katılacak arkadaşlarıyla buluşmak üzere kamptan ayrıldılar.

Bu haber metni, Köyceğiz kampında her yıl yapılan "haber metni yazma çalışmasında" hazırlanmıştır.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ İKTİSADİ İŞLETMESİ

Atatürkçü Düşünce Derneği İktisadi İşletmesi Genel Yönetim Kurulu'muzun 03.07.2011 tarih ve 8 sayılı kararı ile kurulmuş Ticaret Sicil Gazetesi'nin 21/11/2011 tarih 7944 sayılı ilan edilerek 305215 sicil numarası ile faaliyetine başlamıştır.

İktisadi işletmemiz ana sözleşmesinde belirtilmiş olan, Derneğimizin amaçları doğrultusunda, Kendisi ve şubelerimizde iktisadi işletme şubeleri ile açılacak olan çalışmalarını yönetecektir.

Bugün iktisadi işletmemiz 12 şubesi ile birlikte faaliyet göstermektedir. İşletmemiz bugüne kadar;

- **Anıtkabirden seslenen Atatürk,**

(Önceki Genel Başkanlarımızdan Özer OZANKAYA'nın düzenlediği, Anıtkabir'de yazılı olan tüm duvar yazılarının günümüz Türkçesi ile sunumu)

- **Atatürkçü'nün El Kitabı,**

(M.Sami Özerdim tarafından yazılan T.T.K.tarafından ilk basımı yap ilan başucu kitabı)

- **Vatandaşlık bilgileri,**

(Atatürk'ün kendi el yazısı ile örnek vatandaşlık bilgileri)

- **4+4+4 Eğitim Sistemi Ve Cumhuriyete Can Verenler,**

(Prof.Dr.Mahmut Adem'in Türkiye de Cumhuriyetin kurulduğu günden beri eğitim sistemi ve bununla ilgili son olarak getirilen 4+4+4 sistemi ile ilgili değerlendirmeleri)

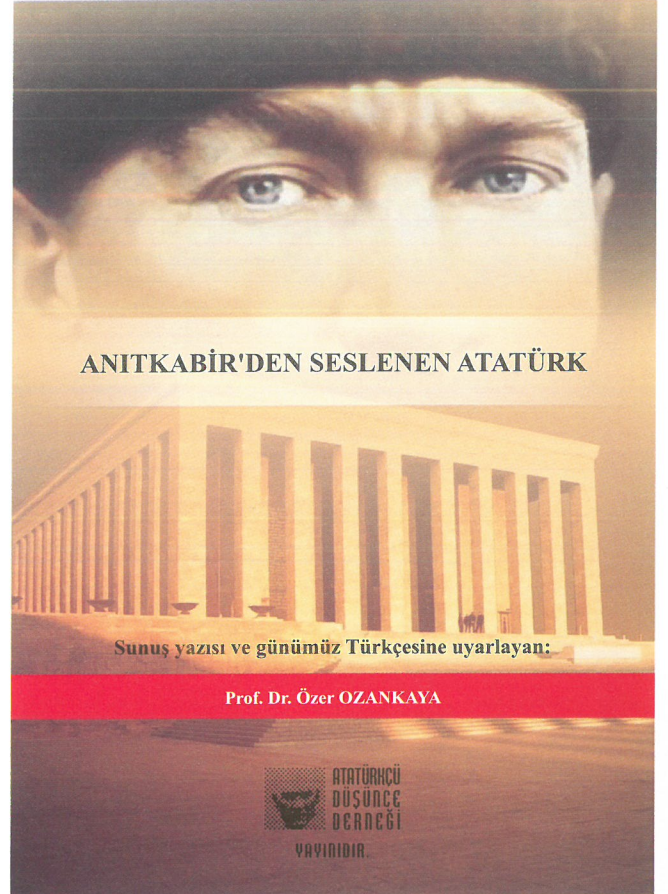
- **Ataturk ve Tam bağımsızlık**

(Kurucu Başkanımız Prof.Dr. Muammer Aksoy'un Atatürk'ün tam bağımsızlık için düşündükleri ve söyledikleriyle ilgili yayınladığı iki bilimsel makalesi)

Kitaplarını ve 2013 yılı takvimlerini, ajandalarını çıkarmış olup, ilgili resimleri ve bilgileri işletmemize ait

addisletmesi@add.com.tr isimli web sayfamız bulunmaktadır.

Ürünlerimizin siparişini Genel merkezimize ve yukarda belirtilen web sayfamızdan verebilirsiniz.

ATATÜRKÇÜ'NÜN EL KİTABI

SAMİ N. ÖZERDİM

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ

Adres : G.M.K. Bulvarı No: 102/7-8
Maltepe - ANKARA
Tel : 0.312 232 43 44 - 232 43 52
Belgegeçer : 0.312 229 60 66
e-ileti : addgenelmerkez@add.org.tr
web : www.add.org.tr

ISSN - 1300 - 4204

